

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, ฝ่ายประชาสัมพันธ์. โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูล, 2538.

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, ฝ่ายประชาสัมพันธ์. ความจริงที่เขื่อนปากมูล, 2543.

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. การติดตามสภาพเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับราชภูมิและชุมชนในเขตลุ่มน้ำมูลตอนล่าง, พฤษภาคม 2546.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. โครงการศึกษาข้อมูลและศักยภาพการพัฒนาลุ่มน้ำมูล สถาบันแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2537.

คณะกรรมการธิการเขื่อนโลก. เขื่อนและการพัฒนา กรอบใหม่สำหรับการตัดสินใจ, พฤศจิกายน 2543.

คณะกรรมการนิติศาสตร์. การศึกษาเพื่อร่วบรวมและปรับปรุงกฎหมายด้านน้ำ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2536.

เจ้าหน้าที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาระดับมน้อย. ส้มภาษณ์, จากการสัมภาษณ์ ในช่วงเดือน ตุลาคม. 2548.

เจ้าหน้าที่โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูล. ส้มภาษณ์, จากการสัมภาษณ์ ในช่วงเดือนตุลาคม 2548.

เจ้าหน้าที่โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนสิรินธร. ส้มภาษณ์, จากการสัมภาษณ์ในช่วงเดือน ตุลาคม 2548.

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดสรรงาน สำนักชลประทานที่ 7. ส้มภาษณ์, จากการสัมภาษณ์ในช่วงเดือน ตุลาคม 2548.

ฉลอง เกิดพิทักษ์. การจัดการลุ่มน้ำของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: พิสิเก็ต เท็นเตอร์, 2535.

ชลประทาน, กรม. กองวางแผนโครงการ. โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนหลักการพัฒนาแหล่งน้ำทั่วประเทศ สถาบันแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.

ชลประทาน, กรม. โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนหลักการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำทั่วประเทศไทย รายงานฉบับสุดท้าย แผนหลักงานพัฒนาแหล่งน้ำ จังหวัดอุบลราชธานี สถาบันแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ภาควิชาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

ชลประทาน , กรม. โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนหลักการพัฒนาและปรับปูจุ้นแหล่งน้ำทั่วประเทศรายงานฉบับสุดท้าย แผนหลักงานพัฒนาแหล่งน้ำ จังหวัดศรีสะเกษ สถาบันแหล่งน้ำ และสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น , ภาควิชาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

ชลประทาน, กรม. โครงการจัดทำแผนพัฒนาแหล่งน้ำแบบบูรณาการในเขตจังหวัด ลำปาง ชัยนาท ศรีสะเกษ, กรุงเทพ : ทีมคونซัลติ้ง เอนจิ涅ียริ่ง เมนเอนด์, 2546.

ชัยยุทธ สุขศรี. “เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง องค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างพอสมสานและกูหามายน้ำ” ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ชัยยุทธ สุขศรี. “เอกสารประกอบการบรรยาย วิชา 2112-674 การจัดการน้ำ Water Management” ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ทรัพยากรน้ำ, กรม. การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง ”การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน”, 2546.

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, คณะศิลปศาสตร์. โครงการสัมมนา ”ภาคประชาสัมคมกับการจัดการน้ำในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”, 2545.

มิ่งสรารพ ขาวสะอาด. “ภาพรวมของปัญหาการจัดการน้ำในประเทศไทย ใน ปัญหาการจัดการและความชัดเจ้น้ำ การสำรวจพร้อมเสนอแห่งความรู้ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย”, มีนาคม 2538.

มิ่งสรารพ ขาวสะอาด และคณะ . “ แนวโน้มนโยบายการจัดการน้ำสำหรับประเทศไทย ” เสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว), 2544.

วีระพล แต้สมบัติ. หลักอุ�กิจไทย. กรุงเทพมหานคร: พิลิกส์ เท็นเตอร์, 2538.

วีระศักดิ์ วีระกันต์. การใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อช่วยการจัดสรรน้ำของพื้นที่ด้านเหนือที่ราบภาคกลางตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วุฒิสภา. รายงานการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่สัมฤทธิ์ผลในประเทศไทย. คณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่สัมฤทธิ์ผลในประเทศไทย, พฤศจิกายน 2546.

สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. ธรรมากิบาลสิ่งแวดล้อม: ตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชน พ.ศ.2548, ฝ่ายเมืองและสิ่งแวดล้อม, กันยายน 2548.

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. โครงการศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการ 25 ลุ่มน้ำสำคัญของประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547.

สนั่น ชาสกุล. เขื่อนราชเชล ราคาน้ำที่ดั้งเดิมเพื่อการเป็นขาฯ, 2544.

สำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ “จากนโยบายน้ำแห่งชาติสู่แผนปฏิบัติการ” ตุลาคม 2543.

สำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการจากนโยบายน้ำแห่งชาติสู่แผนปฏิบัติการในหัวข้อเรื่อง “แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 กับการจัดการทรัพยากรน้ำ”, 2545.

มหาวิทยาลัยโลก, Global Water Partnership (GWP). การบริหารจัดการน้ำแบบผสมผสาน, 2546.

อำนวย วงศ์บันธิต, พชรี ลิโรมส, ชัยยุทธ สุขครี และชาคริต ศิทธิเวช. โครงการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและจัดทำร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, สิงหาคม 2547.

ภาษาอังกฤษ

Backhaus T. Water Resources Management in Thailand: Resolving Allocation Conflicts in the Chao Phraya River Basin, Thesis presented to the Faculty of the Woodrow Wilson School of Public And International Affairs, Princeton University, April 1995.

Biswas A. Integrated Water Resources Management : A Reassessment A Water Forum Contribution, International Water Resources Association, 29 (June 2004).

Biswas A., O. Varis and C. Tortajada. Water Resources Management in South and South-East Asia, 2005.

DHI Water & Environment. MIKE BASIN 2003 Guide to Getting Started Tutorial, 2003.

Dinar A. and E. Loehman. Water Quantity/Quality Management and Conflict Resolution: Institutions, Process, and Economic Analysis, Praeger Publishers, 1995.

Dore J. et al. Sustainable Regional Development Kit: A resources for improving the community, economy and environment of your region. Greening Australia Ltd., 2000.

- Food and Agriculture Organization of the United Nations. Conflict and Natural Resource Management, 2000.
- Global Water Partnership. Integrated Water Resource Management Toolbox, 2001.
- Global Water Partnership. TAC Background Paper No. 3, The Dublin Principles for Water as Reflected in a Comparative Assessment of Institutional and Legal Arrangement for Integrated Water Resources Management, June 1999.
- Global Water Partnership. TAC Background Paper No. 4, Integrated Water Resources Management, March 2000.
- Global Water Partnership. Towards Water Security: A Framework for Action, Executive Summary, February 2000.
- Grigg, N. Water Resources Management: Principles, Regulation, and Cases, McGraw Hill, 1996.
- Harpin R., J. Wicks, M. Wallace, N. Dac and C. Sukhsri, "Mekong River Basin Decision Support Framework", International Water Association, 9th International Specialised Conference on Watershed and River Basin Management, Edinburgh, September 2002.
- Jonch-Clausen, T. and J. Fugl, " Firming up the Conceptual Basis of Intergrated Water Resources Management", International Journal of Water Resources Management, 17, 2001, pp. 501-510.
- May, L. (editor) Water Resources Handbook. McGraw-Hill, 1996.
- McCully, P. Silenced Rivers: The Ecology and Politics of Large Dams, Zed Book Ltd, 1996.
- Mekong River Commission. Mekong River Basin Diagnostic Study, Final report, Bangkok, Thailand, 1997.
- Petkova E. et al. Closing the Gap: Information, Participation, and Justice in Decision-making for the Environment, Word Resources Institute, 2002.
- Piper B., C. Sukhsri, S. Thanopanuwat and D. Knott, "A Simulation Model for Planning Water Resources Development in the Chi River Basin", Water Resources Management Journal 3: pp.141-153, Kluwer Academic Publishers, the Netherlands, 1989.

RID, Mun River Basin Water Resources Development Master Plan : Executive Summary, 1995.

RID, Mun River Basin Water Resources Development Master Plan : Final Technical Report, 1995.

Seth S. Integrated water resourcesmanagement-role of research and development in hydrology. ICIWRM, 2000.

Sikka A. and J. Samra. Participatory watershed management-a new paradigm for integrated water resource management. ICIWRM, 2000.

Sukhsri C. "Management of Water Resources in Thailand", in Hydrology and Water Resources Management Seminar, JICA/DEDP, March 1999.

Sukhsri C. Water Resources Laws in Thailand, JICA/DEDP, March 1999.

Sukhsri C. and S. Thanopanuwat. "A River Basin Water Use Study: Chi River Basin, Northeast Thailand", Proceeding of the 7th ICID Afro-Asian Regional Conference, Tokyo, Japan, October 15-20, 1989.

Sukhsri C., et. Al. Mekong Basin Development Plan Phase I, A Country Report: Thailand, Mekong River Commission, January 1997.

Thailand Development Research Institue. Water Conflicts, Natural Resources and Environment Program, 1994.

World Commission on Dams. Pak Mun Dam Mekong River Basin Thailand, November 2000.

Yadav R. and L. Bhushan. Paradigm of participatory watershed management for sustainability: principles and practices. ICIWRM, 2000.

ภาควิชานวัตกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบจำลอง MIKE BASIN

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ของแบบจำลอง MIKE BASIN ดังนี้

แบบจำลอง MIKE BASIN เป็นแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นโดย Danish Hydraulic Institute (DHI) ประเทศเดนมาร์ก เป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ช่วยในการตัดสินใจสำหรับวางแผนจัดการทรัพยากริมแม่น้ำให้มีประสิทธิภาพ ใช้วิเคราะห์และลดปัญหาของการขาดแคลนน้ำ และจำลองสภาพลุ่มน้ำเพื่อใช้สำหรับการจัดการน้ำ และจัดสรรงานตามจุดต่างๆ ในลุ่มน้ำ แบบจำลอง MIKE BASIN ถูกออกแบบมาให้สามารถทำงานร่วมกับโปรแกรมสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ โปรแกรม ArcView GIS และระบบฐานข้อมูลสำหรับจัดการข้อมูลทั้งที่เป็น Input และ Output ทำให้การใช้งานวิเคราะห์สภาพต่างๆ เป็นไปได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ความสามารถที่เด่นชัดของโปรแกรม MIKE BASIN สรุปได้ดังนี้

- 1) สามารถทำงานร่วมกับโปรแกรม ArcView GIS ซึ่งทำให้การกำหนดจุดพิจารณาต่างๆ ในลุ่มน้ำ เช่น จุดที่ต้องการผันน้ำออกไปใช้งาน จุดที่เป็นอ่างเก็บน้ำ จุดที่มี Return Flow กลับเข้ามาในลำน้ำ เป็นต้น โดยสามารถทำได้โดยตรงผ่านทางหน้าจอ
- 2) ผู้ใช้สามารถจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องการผันน้ำ (สงน้ำ) ไปให้ก่อนหลังได้ตามลำดับความสำคัญของกิจกรรมการใช้น้ำ เช่น ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค มีความสำคัญมากกว่า ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรกรรม เป็นต้น
- 3) สามารถนำไปใช้จัดการน้ำในระบบลุ่มน้ำที่มีความซับซ้อน เช่น มีอ่างเก็บน้ำ օเนกประสงค์หลายอ่างได้
- 4) สามารถคำนวณปริมาณน้ำในลำน้ำ (River flow) ที่จุดพิจารณาต่างๆ ได้
- 5) สามารถคำนวณความต้องการใช้น้ำเพื่อการชลประทานได้ โดยใช้ข้อมูลการใช้ที่ดินและความต้องการน้ำของพืชแต่ละชนิด เป็นต้น
- 6) แบบจำลอง MIKE BASIN สามารถนำน้ำได้ดินมาพิจารณาร่วมกับน้ำผิวดินได้ โดยในแบบจำลอง MIKE BASIN สามารถคำนวณ Groundwater Discharge ของ Aquifer และผู้ใช้สามารถใส่ข้อมูลการรั่วซึมของน้ำในแม่น้ำ (Stream Seepage) และ Groundwater Recharge ได้
- 7) ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนอ่างเก็บน้ำ หรือจุดพิจารณา และไม่จำกัดจำนวนปีที่ต้องการศึกษา

8) สามารถกำหนด Time Step ได้หลายแบบ เช่น 1 วัน 2 วัน 7 วัน หรือ 1 เดือน เป็นต้น

9) แบบจำลอง MIKE BASIN WQ สามารถคำนวณการเคลื่อนตัวและการแพร่ของสารเคมีในน้ำที่สำคัญ และมีผลต่อคุณภาพน้ำในแม่น้ำและอ่างเก็บน้ำ เช่น Ammonia, Nitrate, Oxygen, Total Phosphorus, Total Nitrogen และสารอินทรีย์ที่ละลายในน้ำซึ่งแสดงอยู่ในรูปของ BOD และ COD ได้

10) สามารถใช้ได้ทั้งหน่วย SI เช่น เมตร และหน่วย US เช่น ฟุต เป็นต้น

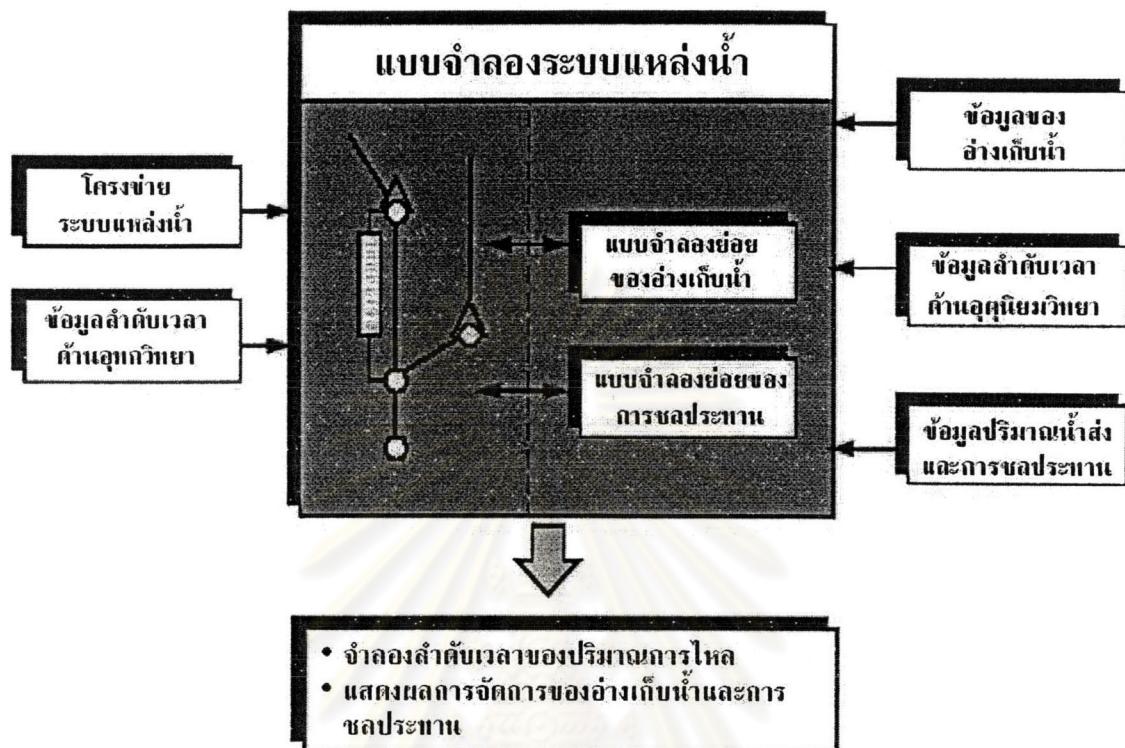
11) การแสดงผลของแบบจำลอง MIKE BASIN สามารถเลือกเฉพาะจุดที่สนใจมาแสดง และสามารถแสดงได้ทั้งรูปแบบกราฟ และตาราง

12) สามารถเรียกใช้งานโปรแกรมช่วยให้คำแนะนำแบบ Online ได้

รายละเอียดหลักการสำหรับศึกษาสมดุลน้ำของแบบจำลองระบบแหล่งน้ำ MIKE BASIN แสดงไว้ในรูปที่ ก-1

ก.1 หลักการของ MIKE BASIN

แบบจำลอง MIKE BASIN ทำงานบน ArcView GIS โดยทุกส่วนของโครงข่ายแม่น้ำ เช่น โครงข่ายการจำลองการไหล ตำแหน่งที่ใช้น้ำ อ่างเก็บน้ำ และทางผ่านน้ำสามารถกำหนดได้โดยตรง จากการวัดโครงข่ายแม่น้ำในหน้าต่างของ View ใน ArcView GIS ตัวแปรสำคัญที่ใช้ในแบบจำลองได้แก่ ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) ของปริมาณน้ำท่าของลุ่มน้ำ และมีตัวแปรที่ใช้เพิ่มเติมคือ ลักษณะของอ่างเก็บน้ำเกณฑ์การปฏิบัติงานของแต่ละอ่าง อนุกรมเวลาของข้อมูลอุตุนิยมวิทยา และข้อมูลการใช้น้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค อาทิ สถานกรรม และชลประทาน เช่น ปริมาณการผันน้ำที่ต้องการเข้าคลองชลประทาน และข้อมูลของ Return flow ที่ได้เหลกลับมาในลำน้ำ เป็นต้น

รูปที่ ก-1 หลักการของแบบจำลอง MIKE BASIN สำหรับการศึกษาสมดุลน้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิ่งสำคัญในการสร้างแบบจำลองคือการกำหนดผังของระบบการจัดสรรน้ำ ให้ตรงกับลักษณะทางกายภาพ และการใช้น้ำของลุ่มน้ำ MIKE BASIN กำหนดลักษณะการใช้น้ำออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ด้านการชลประทาน (Irrigation) อุตสาหกรรม และอุปโภค-บริโภค (Water supply) และการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังน้ำ (Hydropower)

ตัวแปรที่ใช้ใน MIKE BASIN ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของข้อมูลอนุกรมเวลา ชนิดของข้อมูลอนุกรมเวลาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลที่แสดงสถานะในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น ข้อมูลระดับน้ำ และข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา เช่น ปริมาณการไหลของน้ำ กรณีมีข้อมูลเพียงปีเดียว แต่ต้องการจำลองปริมาณการไหลของน้ำของโครงข่ายแม่น้ำมากกว่าหนึ่งปี MIKE BASIN จำนำข้อมูลในปีแรกวนกลับไปใช้ในการจำลองโครงข่ายในปีถัดไป นอกจากนี้ MIKE BASIN ยังสามารถจำลองโครงข่ายโดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาที่แตกต่างกันได้ เช่น อนุกรมเวลาของข้อมูลความต้องการใช้น้ำเป็นค่ารายเดือน และอนุกรมเวลาของข้อมูลปริมาณน้ำท่าเป็นค่ารายวัน เป็นต้น

การจัดสรรน้ำ MIKE BASIN สามารถกำหนดให้มีการเขื่อมต่อไปยังกลุ่มผู้ใช้ต่างๆ ที่มีความประสงค์จะรับน้ำจากแหล่งเดียวกัน แม้ว่าแต่ละกลุ่มมีความต้องการที่แตกต่างกัน ในกรณีที่เกิดขาดแคลนน้ำจะมีการวิเคราะห์การจัดสรรน้ำให้เกิดการเท่าเทียมหรือเป็นธรรม MIKE BASIN กำหนดให้มีการใช้ลำดับของสิทธิการใช้น้ำก่อนหลัง โดยสามารถกำหนดสิทธิการใช้น้ำก่อนหลังได้ในส่วนของจุดที่อยู่ใกล้เคียงและเขื่อมต่อกันโดยตรง (Local priority) หรือสามารถกำหนดสิทธิการใช้น้ำก่อนหลังได้จากการกำหนดนโยบายซึ่งลำดับของสิทธิอาจจะไม่เรียงตามจุดการใช้น้ำจากด้านต้นน้ำมาด้านท้ายน้ำ (Global priority) ก็ได้

สำหรับ Local priority กรณีที่มีการใช้น้ำ hely by jid การจัดสรรน้ำของ MIKE BASIN จะพิจารณาที่จุดเขื่อมต่อแรก หรือจุดที่มีการกำหนดสิทธิการใช้น้ำอันดับแรกก่อน จากนั้นจุดต่อไปจะถูกพิจารณาเมื่อปริมาณน้ำที่ส่งให้กับจุดแรกเพียงพอต่อความต้องการ ในกรณีของอ่างเก็บน้ำการจัดสรรน้ำจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ได้กำหนดในคุณสมบัติของอ่างเก็บน้ำ สำหรับกรณีของน้ำใต้ดินทุกจุดจะได้รับปริมาณน้ำที่เท่ากันตามที่กำหนดไว้เป็นสัดส่วนการใช้น้ำจากความต้องการน้ำ ส่วน Global priority การจัดสรรน้ำที่อยู่ภายใต้ลุ่มน้ำทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับการกำหนดนโยบายหรือกฎที่ใช้ในการกำหนดลำดับสิทธิการใช้น้ำเท่านั้น

ลุ่มน้ำ ลุ่มน้ำถือเป็นส่วนประกอบสำคัญในโครงข่ายของแม่น้ำซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดปริมาณน้ำท่าที่ให้ลงสู่แม่น้ำ การสร้างลุ่มน้ำในแบบจำลองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสร้างลุ่มน้ำโดยอัตโนมัติจากข้อมูลชั้นความสูงของพื้น (Digital Elevation Models, DEMs) โดยใช้

ArcView Spatial Analyst ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือที่เป็นส่วนเพิ่มเติมจาก ArcView GIS สำหรับกรณีที่ไม่มีข้อมูล DEM สามารถสร้างลุ่มน้ำได้โดยการกำหนดเส้นขอบเขตของลุ่มน้ำเอง หรือวัดเส้นขอบเขตของลุ่มน้ำที่ได้มีการกำหนดขอบเขตลุ่มน้ำไว้แล้วปริมาณน้ำท่าสามารถกำหนดได้ 3 วิธี คือการกำหนดโดยตรงจากอนุกรมเวลาของข้อมูลน้ำท่า (Specified runoff time series) การคำนวณหาปริมาณน้ำท่าจากการวัดปริมาณน้ำในแม่น้ำ (Runoff inference) และการคำนวณปริมาณน้ำท่าจากแบบจำลองน้ำฝน – น้ำท่า (Rainfall – runoff model)

ก.2 ระบบแม่น้ำ

ระบบของแม่น้ำในแบบจำลองโครงข่ายประกอบด้วยส่วนที่เป็นลำน้ำสาขา (River segments) การเชื่อมต่อ (Connections) และจุด (Node) บนแม่น้ำ

ลำน้ำสาขา (River segments) และการเชื่อมต่อ (Connection)

การเชื่อมต่อ (Connections) เป็นเส้นที่เชื่อมระหว่างกลุ่มผู้ใช้น้ำ (Water users) กับจุดที่มีการนำน้ำไปใช้ (Offtake node) หรือการเชื่อมต่อระหว่างกลุ่มผู้ใช้น้ำ (Water users) กับจุดที่รับน้ำจากพื้นที่ใช้น้ำ (Return flow) ในลักษณะไปยังแม่น้ำ เส้นการเชื่อมต่อจะมีสีดำกรณีกำหนดสิทธิในการเชื่อมต่อเป็นลำดับแรก และมีสีเขียวกรณีสิทธิในการเชื่อมต่อเป็นอันดับรองลงมา โดยการเชื่อมต่อจากจุดบนแม่น้ำไปยังกลุ่มผู้ใช้น้ำไม่สามารถพิจารณาการเดินทางของน้ำ (Routing) และคุณภาพของน้ำได้

ลำน้ำสาขา (River segments) เป็นเส้นที่แสดงการเชื่อมต่อระหว่างจุดบนแม่น้ำซึ่งประกอบเป็นสิ่งที่มีชื่อ เช่น โดยลำน้ำสาขาสามารถพิจารณาการเดินทางของน้ำ (Routing) ได้โดยใช้วิธีของ Muskingum และสามารถจำลองคุณภาพน้ำ ตลอดจนการจำลองการเสื่อมสภาพ (Degradation) ของลำน้ำได้

จุด (Node)

จุด (Node) บนแม่น้ำแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือจุดปกติ (Simple node) เป็นจุดที่ไม่มีการผันน้ำ หรือการนำน้ำออกไปใช้ จุดลุ่มน้ำ (Catchment node) เป็นจุดทางออกของลุ่มน้ำ จุดที่มีการนำน้ำไปใช้ (Offtake node) และจุดที่มีการผันน้ำ (Diversion node) ในการกำหนดจุดบนโครงข่ายสามารถกำหนดได้เพียง Simple node หรือ Catchment node เท่านั้นโดย Simple node จะเปลี่ยนเป็น Offtake node โดยอัตโนมัติเมื่อมีการเชื่อมต่อไปยังกลุ่มผู้ใช้น้ำ และจะเปลี่ยนเป็น Diversion node ทันทีหากแม่น้ำถูกแยกออกเป็นสองสาย

ก.3 อ่างเก็บน้ำ

MIKE BASIN สามารถจัดการระบบของลุ่มน้ำที่ประกอบด้วยหลายอ่างเก็บน้ำ และหลายวัตถุประสงค์ได้ โดยแต่ละอ่างเก็บน้ำจะมีนโยบายการปล่อยน้ำที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ การจำลองอ่างเก็บน้ำใช้ Operating rule curve เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจปล่อยน้ำซึ่งเป็นตัวกำหนดปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำที่ต้องการเก็บกักในแต่ละช่วงเวลา การจำลองอ่างเก็บน้ำใช้หลักสมดุลของน้ำเพื่อหาปริมาณน้ำในอ่างที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา โดยระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำและปริมาณน้ำที่ปล่อยจากอ่าง ณ เวลา $t + 1$ เป็นพังค์ชั้นของสถานะของระดับน้ำช่วงเวลาของปี และความต้องการน้ำ ณ เวลา t

อ่างเก็บน้ำจะต้องกำหนดให้วางอยู่บน Simple หรือ Catchment node เท่านั้น และสามารถกำหนดได้เป็น 2 ลักษณะคืออ่างเก็บน้ำปกติ (Standard reservoir) และอ่างเก็บน้ำที่แบ่งปริมาตรเก็บกักน้ำเป็นส่วนๆ ที่ແணนอนตามการจัดสรรน้ำ (Allocation pool reservoir) ข้อแตกต่างระหว่างอ่างเก็บน้ำทั้ง 2 ชนิด คืออ่างเก็บน้ำแบบปกติผู้ใช้น้ำทุกกลุ่มสามารถใช้น้ำได้จากปริมาตรเก็บกักเดียวกัน และเกณฑ์การปล่อยน้ำจะพิจารณาจากปริมาณน้ำที่มีอยู่ทั้งหมด ส่วนอ่างเก็บน้ำแบบ Allocation pool มีลักษณะทางกายภาพที่เหมือนกัน แต่แตกต่างกันตรงที่ผู้ใช้น้ำจะถูกพิจารณาให้รับน้ำจากปริมาตรเก็บกักที่ได้จัดสรรเป็นปริมาณที่ແணนอนไว้แล้วเท่านั้น เช่น ปริมาตรการเก็บกักน้ำจะถูกแบ่งไว้ส่วนหนึ่งเพื่อปล่อยน้ำตามความต้องการรักษาระบบนิเวศน์ และอาจถูกแบ่งได้เป็นหลายๆ ส่วนตามจำนวนของผู้ใช้น้ำ ซึ่งจะเห็นว่าการใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำประเภทนี้จะไม่มีการขัดแย้งกันในกลุ่มผู้ใช้น้ำ และระดับน้ำในอ่างไม่มีผลกระทบต่อการจัดสรรน้ำอ่างเก็บน้ำแบบ Allocation pool มีปริมาตรของอ่างเก็บน้ำแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ ส่วนการป้องกันน้ำท่วม (Flood control) ส่วนการจัดสรรน้ำ (Allocation) ส่วนการอนุรักษ์น้ำ (Conservation) และส่วนการสะสมของปริมาณตะกอน (Sediment) สำหรับส่วนการอนุรักษ์น้ำ (Conservation) แบ่งออกเป็นโซนฯ โดยโซนแรกกำหนดไว้เพื่อรักษาคุณภาพน้ำ และโซนอื่นๆ อาจกำหนดเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำในด้านต่างๆ เช่นการเกษตร การอุปโภค-บริโภค การอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว เป็นต้น

กรณีอ่างเก็บน้ำแบบปกติ (Standard reservoir) ปริมาตรอ่างเก็บน้ำถูกแบ่งออกเป็น 4 โซน โดยปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำจะสัมพันธ์กับการปล่อยน้ำ คือโซนการป้องกันน้ำท่วม (Flood control) จะปล่อยน้ำเท่ากับปริมาณน้ำสูงสุดที่แม่น้ำสามารถรับได้ โซนการเก็บกักปกติ (Normal Operating) จะปล่อยน้ำเท่ากับความต้องการใช้น้ำ โซนการลดปริมาณการปล่อยน้ำ (Reduced Operating) จะปล่อยน้ำเท่ากับ 80% และ 50% ของความต้องการน้ำ เมื่อระดับน้ำใน

อ่างเก็บน้ำลดลงจนถึง Reduced level 1 และ 2 ตามลำดับ และใช้นการอนุรักษ์น้ำ (Conservation) จะปล่อยน้ำเท่ากับความต้องการน้ำต่ำสุดเพื่อรักษาคุณภาพน้ำ

ก.4 ข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลอง

แบบจำลอง MIKE BASIN มีทางเลือกในการนำเข้าข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้งานแบบจำลอง ซึ่งในที่นี้จะแสดงเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นและใช้ในการวิเคราะห์ระบบแหล่งน้ำ ซึ่งประกอบด้วย

1) ข้อมูลอุดุนิยมวิทยาและอุทกวิทยาของระบบแหล่งน้ำ ได้แก่

- สถิติฝนรายเดือนหรือรายวันของสถานีที่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ
- สถิติอัตราการระเหยรายเดือนหรือรายวันของสถานีวัดที่อยู่ในลุ่มน้ำ
- ปริมาณน้ำท่าของลุ่มน้ำย่อยและอ่างเก็บน้ำที่ศึกษา

2) ข้อมูลคุณสมบัติของอ่างเก็บน้ำ ได้แก่

- เครื่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับเก็บกัก ปริมาตรเก็บกัก และพื้นที่ผิวน้ำของอ่างเก็บน้ำ
- ข้อกำหนดในการควบคุมการระบายน้ำออกจากอ่างเก็บน้ำ ระดับเก็บกักเริ่มต้น ระดับน้ำสูงสุดของอ่างเก็บน้ำ และการรั่วซึมของอ่างเก็บน้ำ

3) ข้อมูลปริมาณน้ำที่นำไปใช้จากการอ้างเก็บน้ำในปัจจุบันและอนาคต ได้แก่

- ความต้องการใช้น้ำสำหรับการปลูกพืชในพื้นที่ชลประทาน
- ความต้องการใช้น้ำสำหรับการประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค
- ความต้องการใช้น้ำสำหรับอุตสาหกรรม
- ความต้องการใช้น้ำเพื่อการปศุสัตว์
- ความต้องการใช้น้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า
- ความต้องการใช้น้ำเพื่อการรักษาสมดุลนิเวศท้ายน้ำ

ภาคผนวก ข

อุดุนิยมวิทยาและอุทกวิทยา

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วย ข้อมูลภูมิอากาศ ข้อมูลปริมาณฝน และข้อมูลปริมาณน้ำท่า
ในพื้นที่ศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ข-3 ปริมาณฝนรายเดือนเฉลี่ยของสถานีวัดน้ำฝนในเขตพื้นที่ศึกษาและใกล้เคียงในช่วงปี พ.ศ. 2516-2546

ชื่อสถานี	รหัส	ช่วงปี สถิติข้อมูล พ.ศ. - พ.ศ.	ปริมาณฝนรายเดือนเฉลี่ย (มม.)												ปริมาณฝน รวมเฉลี่ย (มม.)		
			เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	รายปี	ตุดูผัน	ตุดูแล้ง
จังหวัดอุบลราชธานี																	
1. อ.เมือง	67013	2516 - 2546	85.66	202.24	258.38	256.26	308.05	297.49	116.92	25.38	1.57	1.16	14.91	25.04	1,593.06	1,439.34	153.73
2. อ.พิบูลมังสาหาร	67022	2516 - 2546	96.83	219.04	309.15	304.07	375.90	302.39	118.72	27.85	1.78	1.78	5.64	32.15	1,795.30	1,629.27	166.03
3. อ.เมืองใน	67062	2516 - 2546	54.94	188.34	217.26	214.54	241.94	262.13	100.15	20.08	0.51	1.47	6.36	27.60	1,335.33	1,224.36	110.96
4. อ.วารินชำราบ	67072	2516 - 2545	74.88	175.93	207.07	245.56	261.16	271.06	88.53	20.74	0.76	1.58	6.48	23.36	1,377.11	1,249.31	127.80
5. อ.ตะภากรพัชرض	67082	2516 - 2546	83.99	242.84	292.07	292.16	382.34	285.73	108.20	22.45	3.30	2.27	9.10	31.56	1,756.01	1,603.34	152.67
6. อ.ศรีเมืองใหม่	67112	2516 - 2546	73.97	197.85	248.75	302.28	370.86	255.72	102.02	18.82	0.00	3.30	11.58	24.29	1,609.45	1,477.49	131.96
7. อ.เมืองสามัคคี	67122	2516 - 2546	77.19	231.28	250.18	271.92	318.00	284.82	115.05	22.51	0.31	4.09	11.46	30.51	1,617.31	1,471.25	146.06
8. อ.เดชอุดม	67132	2516 - 2546	82.97	195.66	262.84	244.59	303.96	289.11	143.80	39.68	1.90	0.87	6.04	29.83	1,601.26	1,439.96	161.29
9. อ.บุษราภิเษก	67142	2516 - 2546	86.37	223.13	280.75	280.96	347.59	299.59	117.07	51.76	3.21	2.45	6.20	31.84	1,730.93	1,549.10	181.83
10. อ.โนนเจียม	67192	2516 - 2546	100.96	246.16	331.30	354.39	449.51	279.14	92.77	27.39	1.30	5.00	4.26	18.18	1,910.34	1,753.26	157.08
11. อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร	67374	2516 - 2546	77.87	217.52	325.69	364.75	443.56	344.60	128.20	31.86	1.43	3.45	7.75	30.58	1,977.27	1,824.32	152.95
เฉลี่ยทุกสถานีในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี			81.42	212.73	271.22	284.68	345.72	288.34	111.95	28.05	1.46	2.49	8.16	27.72	1,663.94	1,514.64	149.31
% เฉลี่ยทุกสถานีในพื้นที่ทั่วจังหวัดอุบลราชธานี			4.90	12.84	16.25	17.06	20.62	17.46	6.78	1.68	0.09	0.15	0.50	1.68	100.00	91.00	9.00

หมายเหตุ : ค่าปริมาณฝนรายเดือนเฉลี่ยของแต่ละสถานีที่จาระมาเฉพาะข้อมูลรายเดือนจากปีที่มีการจดบันทึกข้อมูลครบถ้วนทั้งปีเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ข-5 ปริมาณน้ำกำราบโดยเฉลี่ยของสถานีน้ำดื่มน้ำที่พิจารณาในพื้นที่ศึกษา

แม่น้ำ	ผู้ดูแลสถานี			จำนวนน้ำสำหรับ	จำนวนน้ำสำหรับ	จำนวนน้ำสำหรับ	ปริมาณน้ำกำราบโดยเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)										ปริมาณน้ำกำราบเฉลี่ย (ล้าน ลบ.ม.)	
	สถานี	สถานี	สถานี				แม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	ก.เม.ย.	
สถานีน้ำความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรฯ																		
9. แม่น้ำนุสก์	ปากนุสก์	อุบลราชธานี	สำนักน้ำสุโขทัยสำนัก	MN.12	112,000	2512 - 2538	215.1	371.9	1,333.6	2,644.2	4,551.8	5,547.4	4,650.9	2,228.6	736.7	364.0	235.8	217.6
10. แม่น้ำนุสก์	บ้านหัวห่วง	อุบลราชธานี	สำนักน้ำสุโขทัยสำนัก	MN.13	117,000	2513 - 2534	403.8	627.8	1,536.6	2,784.1	5,353.5	6,614.7	5,903.4	2,752.6	891.7	442.1	345.8	377.7
14. แม่น้ำนุสก์	แก่งสะพือ	อุบลราชธานี	สำนักน้ำสุโขทัยสำนัก	MN.19	116,000	2522 - 2543	363.9	614.9	1,555.9	2,512.2	3,822.5	5,579.8	5,115.7	2,721.6	930.1	379.3	294.0	345.6
35. ห้วยวัง	บ้านแหงยาง	อุบลราชธานี	สำนักน้ำสุโขทัยสำนัก	M.75	388	2510 - 2531	4.4	7.2	42.4	53.6	81.0	70.8	25.4	5.1	3.7	4.6	4.4	306.9
หมายเหตุ : ค่าปริมาณน้ำกำราบโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งเดือนน้ำที่กันชั้นน้ำตามแหล่งน้ำที่มีการจดบันทึกข้อมูลรวมตลอดทั้งปีท่าน																		

หมายเหตุ : ค่าปริมาณน้ำกำราบโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งเดือนน้ำที่กันชั้นน้ำตามแหล่งน้ำที่มีการจดบันทึกข้อมูลรวมตลอดทั้งปีท่าน

ภาคผนวก ค

รายละเอียดความเป็นมา ลักษณะเขื่อนและโรงไฟฟ้า เขื่อนสิรินธรและเขื่อนปากมูล

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วยรายละเอียดความเป็นมา ลักษณะเขื่อนและโรงไฟฟ้าของ
เขื่อนสิรินธรและเขื่อนปากมูล

ค.1 เขื่อนสิรินธร

ความเป็นมา

ในอดีตแม่ัวรัฐบาลได้เร่งพัฒนาแหล่งผลิตไฟฟ้าและดำเนินการจนแล้วเสร็จถึง 2 โครงการก็ตาม คือโครงการก่อสร้างเขื่อนอุบลรัตน์ที่จังหวัดขอนแก่น และเขื่อนน้ำพุงที่จังหวัดสกลนคร แต่พลังไฟฟ้าจากทั้ง 2 โครงการยังไม่ครอบคลุมไปทั่วภูมิภาค เพราะอีกหลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์ ยังประสบกับภาวะขาดแคลนพลังไฟฟ้าต้องอาศัยพลังงานไฟฟ้าจากการเดินเครื่องดีเซลขนาดเล็ก ซึ่งมีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าสูง และราคาที่ประชาชนซื้อไฟฟ้ามีน้ำหนักกว่าที่จ่ายจากระบบทหลักของประเทศไทย

นอกจากนี้ความต้องการใช้ไฟฟ้าในภูมิภาคนี้ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนเกือบจะเกินขีดความสามารถของโรงไฟฟ้าที่มีอยู่เดิม หากไม่เร่งดำเนินการก่อสร้างเขื่อนสิรินธ์ให้ทันการจะทำให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบกับภาวะขาดแคลนพลังไฟฟ้าอย่างรุนแรง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคนี้ ทำให้การพัฒนาทั้งหมดนี้ไปได้ช้ากว่าที่ควร ดังนั้น รัฐบาลจึงมอบหมายให้การพัฒนาแห่งชาติ (ปัจจุบันคือ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน) ดำเนินการก่อสร้างในปี พ.ศ. 2511 ต่อมาเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2515 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ได้รับมาดำเนินการต่อ

ลักษณะเขื่อนและโรงไฟฟ้า

เขื่อนสิรินธรเป็นเขื่อนหินทึบแกนดินเหนียว สร้างปิดกั้นลำน้ำลำโดมน้อย อันเป็นสาขาก่อแม่น้ำมูล ที่บริเวณแก่งแซนน้อย ตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

ตัวเขื่อน มีความสูง 42 เมตร ยาว 940 เมตร สันเขื่อนกว้าง 7.5 เมตร มีพื้นที่รับน้ำ 288 ตารางกิโลเมตร สามารถกักเก็บน้ำได้ 1,966.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ที่ระดับกักเก็บน้ำสูงสุด 142.2 เมตร (จากระดับน้ำทะเลปานกลาง)

โรงไฟฟ้า เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียวที่อยู่เหนือระดับพื้นดิน และอีก 4 ชั้นอยู่ใต้ระดับพื้นดิน ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจำนวน 3 เครื่อง ขนาดกำลังผลิตเครื่องละ 12,000 กิโลวัตต์ รวมกำลังผลิตทั้งสิ้น 36,000 กิโลวัตต์ ภายในอาคารประกอบด้วยห้องทำงานและห้องควบคุม ปัจจุบันสามารถควบคุมการเดินเครื่องได้ทั้งที่โรงไฟฟ้าพลังน้ำ เชื่อมต่อสิรินธร และที่ศูนย์ควบคุมไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

การก่อสร้างโรงไฟฟ้า ได้เริ่มขึ้นในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2511 และมีพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 การก่อสร้างเขื่อนและสายส่งไฟฟ้าในระยะแรกแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2514 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้อัญเชิญพระนามของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขานนามเขียนว่า “เชื่อมสิรินธร” ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีเปิดเชื่อมสิรินธรเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514

ประโยชน์

เชื่อมสิรินธรอำนวยประโยชน์นานัปการต่อการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1. การผลิตพลังงานไฟฟ้า สามารถนำพลังน้ำมาผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ปีละประมาณ 90 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง และเป็นแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้าหลักในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือฝั่งตะวันออก
2. การชลประทาน น้ำที่กักเก็บไว้ในอ่างเก็บน้ำ สร้างไปใช้เพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค ครอบคลุมพื้นที่ 150,000 ไร่ ช่วยให้เกษตรกรทำการเพาะปลูกได้ตลอดปี
3. การบรรเทาอุทกภัย เชื่อมสิรินธรสามารถกักเก็บน้ำที่ไหล่บ่ามาตามแม่น้ำลำด้วยน้ำด้วยไทรได้เป็นจำนวนมาก ทำให้บรรเทาปัญหาอุทกภัยในจังหวัดอุบลราชธานีลงได้ และช่วยให้การระบายน้ำของแม่น้ำมูลลงสู่แม่น้ำโขงสะดวกยิ่งขึ้น
4. การประมง อ่างเก็บน้ำเชื่อมสิรินธร เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาสำหรับจีดขนาดใหญ่ กฟผ.ได้ร่วมกับกรมประมงนำพันธุ์ปลามาปล่อย เพื่อขยายพันธุ์ปลาให้มากยิ่งขึ้น อาทิ ปแลนิล ปลาเยี่ย ปลาใน รวมทั้งกุ้งก้ามgram ทำให้รายได้ในบริเวณรอบอ่างเก็บน้ำมีรายได้จากการทำประมง ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นกว่าเดิม
5. การคมนาคม อ่างเก็บน้ำของเชื่อมสิรินธร ใช้เป็นเส้นทางสัญจรทางน้ำ ติดต่อค้าขายและขนส่งผลผลิตต่างๆ ออกสู่ตลาดได้สะดวกอีกด้วย

6. การท่องเที่ยว ทศนิยภาพอันสวยงามและความสงบร่มรื่นภายในบริเวณอ่างเก็บน้ำ และเขื่อน เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมและพักผ่อนหย่อนใจเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดการขยายตัวทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวตามมาด้วย

ค.2 เขื่อนปากมูล

ความเป็นมา

หลังจากที่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ได้รับโอนโครงการพัฒนาลุ่มน้ำมูล มาดำเนินการต่อจากสำนักงานพัฒนาแห่งชาติ (ปัจจุบันคือ กรมพัฒนาและส่งเสริมพัฒนา) เมื่อปี พ.ศ.2522 และได้ทำการศึกษาผลกระทบเพิ่มเติม พบร่วมโครงการจะให้ประโยชน์คุ้มค่า แต่ จะส่งผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยของราชภรา จึงชะลอโครงการไว้ก่อน ต่อมาในปี พ.ศ.2528 กฟผ.ได้ ทบทวนโครงการอีกครั้งและวางแผนทางบรรเทาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน ก่อนที่จะมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูล ภาคอีสานมีแหล่งผลิตไฟฟ้ารวมกัน ทั้งสิ้น 138.5 เมกะวัตต์ ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้าในภูมิภาคนี้ จึงจำเป็นต้องรับ พลังไฟฟ้าที่ส่งมาจากภาคกลางและภาคเหนือรวมทั้งซื้อจากการไฟฟ้าลาวเข้ามาใช้ด้วย ทำให้ ระบบไฟฟ้าในภาคนี้ขาดความมั่นคง เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาไฟฟ้าดับ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กฟผ.จึงวางแผนก่อสร้างแหล่งผลิตไฟฟ้าในภาคอีสานเป็นการเร่งด่วน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับระบบไฟฟ้าของภาค และรองรับการเจริญเติบโตหั้งหางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติอนุมัติให้ กฟผ. ดำเนินการสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูลเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2533

กฟผ.เริ่มดำเนินงานก่อสร้างในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2533 งานแล้วเสร็จสมบูรณ์ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2537

ที่ตั้ง

จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 630 กิโลเมตร สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและภูเขา

เขื่อนปากมูลสร้างปิดกั้นแม่น้ำมูลที่บริเวณบ้านหัวเห่าว อำเภอไชยเจียม จังหวัด อุบลราชธานี ห่างจากตัวจังหวัดไปตามลำน้ำประมาณ 82.5 กิโลเมตร และห่างจากปากแม่น้ำมูล ที่ไหลลงแม่น้ำโขงประมาณ 6 กิโลเมตร

ลักษณะเชื่อม

เขื่อนปากมูลเป็นเพียงเขื่อนท่อน้ำลักษณะเหมือนฝายน้ำลั่น ไม่ใช่เขื่อนเก็บกักน้ำ เป็นเขื่อนเดียวที่มีลักษณะแตกต่างจากเขื่อนทั่วไปที่ กฟผ. ดำเนินงาน เมื่อกักน้ำไว้ ในถყูฝนระดับน้ำในแม่น้ำมูลจะสูงขึ้นในสภาพน้ำเต็มคลัง ซึ่งเป็นไปตามวัฏจักรธรรมชาติ และเป็นการใช้ความจุของลำน้ำเดิมเท่านั้น ขณะเดียวกันเมื่อถึงฤดูแล้งระดับน้ำจะถูกควบคุมให้ลดต่ำลงตามสภาพของธรรมชาติ เพื่อช่วยให้แก่งสะพือ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอพิบูลมังสาหารยังคงสภาพเดิม

ตัวเขื่อน

เป็นเขื่อนคอนกรีตบดอัดแน่น ความสูง 17 เมตร ยาว 300 เมตร สันเขื่อนกว้าง 6 เมตร ระดับสันเขื่อน 111 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง (รทก.) อาคารระบายน้ำเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก แบ่งช่องทางระบายน้ำเป็น 8 ช่อง ติดตั้งประตูควบคุมน้ำแบบเหล็กบานโค้ง ขนาดกว้าง 22.5 เมตร สูง 14.75 เมตร อัตราการระบายน้ำสูงสุด 18,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

โรงไฟฟ้า

เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ทอคยาวยไปตามแนวเขื่อนด้วยความยาว 72 ภายนในติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้า 4 เครื่อง แต่ละเครื่องมีกำลังผลิตเครื่องละ 34,000 กิโลวัตต์ รวมกำลังผลิตทั้งสิ้น 136,000 กิโลวัตต์ ผลิตพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยปีละประมาณ 280 ล้านหน่วย

ประโยชน์ของเขื่อนปากมูล

เขื่อนปากมูลสามารถอำนวยประโยชน์แก่ประชาชนในด้านต่างๆดังนี้

1. ด้านการชลประทาน ทำให้ลำน้ำมูลหนีออกเขื่อน ซึ่งมีความยาวประมาณ 150 กิโลเมตร มีน้ำสมบูรณ์ เป็นประโยชน์ต่อการสูบน้ำให้แก่พื้นที่เกษตรกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตในระยะแรก 45,000 ไร่และสามารถขยายเต็มโครงการในระยะต่อมาได้ถึง 160,000 ไร่

2. ด้านการประมง กฟผ.ได้จัดทำบันไดปลาโจนเพื่อให้ปลาจากแม่น้ำโขงสามารถเข้าไปวางไข่ในแม่น้ำมูลตามวัฏจักรได้ และได้ก่อสร้างศูนย์เพาะพันธุ์ปลาขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาการประมงในลำน้ำหนีออกเขื่อนให้เหมาะสมในการแพร่พันธุ์ซึ่งเป็นการส่งเสริมอาชีพประมง

เมื่อมีการสร้างเขื่อน ทำให้น้ำหนีออกเขื่อนมีปริมาณมาก ราชภูมิที่อาศัยอยู่บริเวณอ่างเก็บน้ำนิยมเลี้ยงปลาในกระชังเป็นจำนวนมากถึงพันกว่ากระชัง สามารถผลิตปลา nil ได้หลายล้านกิโลกรัมต่อปี

3. สนับสนุนโครงการโขง-ชี-มูล ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการ โครงการนี้เป็นการสูบน้ำจากแม่น้ำโขงขึ้นมาถึงตอนบนของภาคอีสาน และสูบน้ำต่อเป็นช่วงๆ เพื่อส่งน้ำไปใช้ในพื้นที่การเกษตรในพื้นที่ภาคอีสานลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำมูล ในการนี้จะมีน้ำส่วนหนึ่งที่เหลือใช้จากพื้นที่การเกษตรในลงสูญเสียแล้ว เมื่อปล่อยออกทางเขื่อนปากมูล สามารถนำไปใช้ประโยชน์ใน การผลิตไฟฟ้าได้ประโยชน์อีกทางหนึ่งด้วย

4. ด้านการคมนาคม สนับสนุนปากมูลให้เป็นเส้นทางข้ามแม่น้ำมูลได้ ช่วยอำนวยความสะดวก สะดวกในการสัญจรแก่ราชภารที่ใช้เส้นทางเชื่อมระหว่างอำเภอโขงเจียมไปยังอำเภอสิรินธรและบริเวณใกล้เคียง

5. ด้านการท่องเที่ยว เขื่อนปากมูลเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากเป็นจุดที่มีทัศนียภาพอันสวยงาม เหมาะสมแก่การเยี่ยมชมและพักผ่อนหย่อนใจ

6. ด้านการผลิตกระแสไฟฟ้า ช่วยเสริมกำลังผลิตไฟฟ้าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีความมั่นคง ด้วยกำลังผลิตไฟฟ้า 136,000 กิโลวัตต์ สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าประมาณ 280 ล้านหน่วยต่อปี ช่วยประหยัดการใช้น้ำมันเตาในการผลิตไฟฟ้าได้ถึง 73 ล้านลิตร คิดเป็นมูลค่าปีละหลายร้อยล้านบาท

การดำเนินงานด้านผลกระทบ

ตามแผนงานเดิม กฟผ. จะสร้างเขื่อนที่บริเวณแก่งตะนะ ซึ่งอยู่ห่างจากปากแม่น้ำมูล ขึ้นมา 4 กิโลเมตร โดยมีระดับเก็บกักน้ำที่ +112 เมตร (รทก.) ซึ่งจะได้กำลังผลิตไฟฟ้าถึง 300,000 กิโลวัตต์ ผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ปีละ 442 ล้านหน่วย แต่จะทำให้น้ำท่วมบริเวณแก่งตะนะ วัดดอนราดุ แก่งสะพือ รวมทั้งบ้านเรือนของราชภาร จะถูกน้ำท่วมประมาณ 4,000 หลังคาเรือน

เพื่อบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและประชาชน กฟผ. ได้ปรับลดขนาดโครงการลงโดยย้ายที่ตั้งตัวเขื่อนมาอยู่ทางเหนืออีกน้ำหนึ่ง 1.5 กิโลเมตร ที่บ้านหัวเห่า และลดระดับเก็บกักน้ำมาอยู่ที่ระดับ +108 เมตร (รทก.) กำลังผลิตไฟฟ้าจากเดิมที่ตั้งเป้าหมายไว้ 300,000 กิโลวัตต์ ลดลงเหลือเพียง 136,000 กิโลวัตต์ ทำให้แก่งตะนะ วัดดอนราดุ และแก่งสะพือ ไม่รับผลกระทบแต่อย่างใด และผลกระทบต่อที่อยู่อาศัยของประชาชนลดลงเหลือ 241 หลังคาเรือนและอีก 639 หลังคาเรือน มีความประสงค์ที่จะอพยพครอบครัวไปอยู่ในชุมชนแห่งใหม่

สำหรับด้านการประมง กฟผ. ได้จัดทำบันไดปลาโจน เพื่อให้ปลาจากแม่น้ำโขงสามารถว่ายขึ้นไปวางไข่ในแม่น้ำมูลได้ นอกจากนี้ กฟผ. ยังได้ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม โดย

จัดสร้างบประมาณจำนวน 21.16 ล้านบาทให้กรมปะรังก่อสร้างศูนย์ประมง เพื่อเพาะขยายและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำให้มีความอุดมสมบูรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในปัจจุบันและอนาคต

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วยรายละเอียด โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และโครงการชลประทานขนาดกลาง ขนาดเล็ก โครงการสถานีสูบน้ำในปัจจุบัน และโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และโครงการชลประทานตามแผนพัฒนาและศึกษาความเหมาะสมต่างๆ

ตารางที่ ง-1 รายละเอียดโครงการพัฒนาแหล่งน้ำและโครงสร้างการระบายน้ำขนาดกลางในพื้นที่ศึกษา

ลำดับ	ชื่อโครงการ	ที่ดิน		ลุ่มน้ำสาขา		พิกัด UTM		ความจุ		ปีที่	ผู้ดูแล	หน่วยงาน
		จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	รหัส	ชื่อ	X	Y	(ลูกศร. ลบ.ม.)	ก่อสร้างเสร็จ	โครงการ (ปี)	รับผิดชอบ
1.	ยังคงน้ำหัวยังคงน้ำอย	บุรีรัมย์	บุรีรัมย์	ห้วยบ่า	0532	ลำโดมน้อย	539-207	1616-379	14.70	2545	5,300	ชป.
2.	ยังคงน้ำหัวแม่ดอนคำ	บุรีรัมย์	บุรีรัมย์	ห้วยบ่า	0532	ลำโดมน้อย	547-103	1616-966	12.00	2545	5,700	ชป.

หมายเหตุ : กน. = กองทัพเรือ, ชป. = กรมชลประทาน, S = การเก็บกักน้ำโดยใช้อ่างเก็บน้ำ, C = การเก็บกักน้ำในลำคลองและร่องรับ,
I = การตันและส่งน้ำ (หรือผ้าย), P = การสูบน้ำ, D = การสูบน้ำ, F = การระบายน้ำ, R = การแบรสภาพดิน, H = การไฟฟ้าพลังงาน

ตารางที่ ๓-๕ รายรื่นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตักข้าวตามเหมาะสมของบประมาณประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ ให้กับชุมชน

ลำดับ ที่	โครงการ	ทั้งหมด			ส่วนหน้าศาลาฯ			พิสดาร			พื้นที่คงคลัง (ไร่)
		จำนวน	อัตรา	จำนวน	ราคารถ	จำนวน	ราคารถ	จำนวน	ราคารถ	จำนวน	
1.	ถังหัวดูดสูบ	อุปสรรคชานานี	ตระหง่านพืชผล	ท่าหลวง	0531	หัวดูดสูบ	521-000	1729-200	SI	8.44	9,125
2.	ถังหัวดูดสูบ	อุปสรรคชานานี	เครื่องปั่นไฟมี	สำไทร	0531	หัวดูดสูบ	541-500	1714-000	SI	7.87	5,750
3.	ถังหัวดูดสูบ	อุปสรรคชานานี	เครื่องปั่นไฟมี	ตอนใหญ่	0531	หัวดูดสูบ	533-661	1704-100	1	1.62	20,180
4.	ถังหัวดูดสูบล้ม	อุปสรรคชานานี	เครื่องปั่นไฟมี	ตะปาย	0531	หัวดูดสูบ	527-400	1727-900	SI	3.10	3,250
5.	ถังหัวดูดซึ่งรีด	อุปสรรคชานานี	เครื่องปั่นไฟมี	นาคำ	0531	หัวดูดสูบ	536-400	1723-000	SI	7.23	7,820
6.	ถังหัวดูดน้ำเขียว	อุปสรรคชานานี	บุณฑริก	พ่อนาง	0532	สำเโต้มน้อย	552-300	1633-700	SI	3.00	2,000
7.	ถังหัวดูดตีน	อุปสรรคชานานี	บุณฑริก	พ่อนาง	0532	สำเโต้มน้อย	551-800	1631-100	SI	5.00	4,500
8.	ถังหัวดูดซึ่งตีด	อุปสรรคชานานี	บุณฑริก	หัวย่า	0532	สำเโต้มน้อย	542-400	1616-500	SI	6.70	8,000

หมายเหตุ 1 หมายเหตุ หัวงนโดยงบประมาณคงเหลือในโครงการนับถ้วนและแล้ว

2 หมายเหตุ มีรายเดือนคงเหลือในโครงการนับถ้วนและแล้ว

ก.น. = ภาระผูกพันทางการเงิน, ช.ม. = การคงเหลือของภาระทางการเงิน, S = การเก็บกักหนี้โดยชื่อหรือชื่อย่อของหนี้, C = การเก็บกักหนี้ให้ลูกคอลองและทุ่งกราน,
I = การหักนำไปลงทุน (หนี้ของภาครัฐ), P = การสูญเสีย, D = การรับมากกว่า, F = การงานทางอุตสาหกรรมและค้าขาย, R = การเปลี่ยนแปลง,

ตารางที่ ๑-๖ รายละเอียดโครงสร้างหนี้ตัวย่อกองการศึกษาตามหนี้สาธารณะในพื้นที่สู่ภูมิภาค

ลำดับ ที่	ชื่อโครงการ	ทั้งหมด			แหล่งเงินทุน			พิจารณา	ผู้ดูแล (ร.)
		จัดหัวตัด	อ่ำกอก	ต่ำบล	รัฐส	ธีอ	สู่มานะราชษา		
1.	หัวปีต่อน้ำ	บุบผ้าราชธานี	บุบผ้า	หัวป่า	ย่างเก็บหม้อน้ำ	หัวป่า	หัวป่า	550-207	1615-611
2.	หัวยสะ พวงขอ	บุบผ้าราชธานี	บุบผ้า	หัวป่า	ย่างเก็บหม้อน้ำ	หัวป่า	หัวป่า	550-242	1621-797
3.	นิดมาร์ค์น้ำดมขอ	บุบผ้าราชธานี	บุบผ้า	นิดมาร์ค์น้ำดมขอ	นิดมาร์ค์น้ำดมขอ	นิดมาร์ค์น้ำดมขอ	นิดมาร์ค์น้ำดมขอ	546-445	1680-720

ภาคผนวก ๑

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้งสำหรับเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ
และองค์กรอิสระ และแบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้งสำหรับราชภูมิในพื้นที่ศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้ง

สำหรับเจ้าหน้าที่ส่วนราชการและองค์กรอิสระ

ลำดับที่แบบสอบถาม

--	--	--

การประยุกต์ใช้หลักการจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อกำหนดแนวทางเลือก ในการแก้ไขข้อขัดแย้ง กรณีศึกษาลุ่มน้ำมูลตอนล่าง

สำหรับเจ้าหน้าที่

1. ชื่อ-สกุล.....
ที่อยู่.....
.....โทร.....
2. สังกัดหน่วยงาน

☐ 1. กรมชลประทาน	☐ 2. กรมทรัพยากรน้ำ
☐ 3. EGAT	☐ 4. กรมประมง
☐ 5. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	☐ 6. องค์กรอิสระ
☐ 7. อื่นๆ	

--

ตำแหน่ง.....
หน้าที่รับผิดชอบ.....

3. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาอุทกภัยบ้างหรือไม่

☐ 1. ทุกปี	☐ 2. บางปี ระบุปี.....	☐ 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 6)

--

4. จากปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง

- 4.1 ขอบเขตพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย.....
- 4.2 พื้นที่ที่เสียหาย..... ไร่ , ระบุค่าความเสียหาย.....

5. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

--	--	--

สำหรับเจ้าหน้าที่

6. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยอย่างไร

- 1.ใช้สิ่งก่อสร้าง / อาคารบังคับน้ำ.....
.....
 2.ไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง.....
.....

7. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรบ้างหรือไม่

- 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 11)

8. จากปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง

7.1 ขอบเขตพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย.....

7.2 พื้นที่ที่เสียหาย..... ใจ , มูลค่าความเสียหายประมาณ.....

9. แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด

☐ 1.น้ำฝน	☐ 2.แม่น้ำมูล , คลองธรรมชาติ
☐ 3.คลองชลประทาน	☐ 4.บ่อน้ำดาด
☐ 5.อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

10. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

11. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรอย่างไร

-
.....

12. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคบ้างหรือไม่

- 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 16)

สำหรับเจ้าหน้าที่

13. ระยะเวลาของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเกิดขึ้นต่อ กัน

ประมาณกี่.....เดือน.....วัน

14. แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด

☐ 1. น้ำประปา	☐ 2. น้ำบาดาล
☐ 3. น้ำฝน	☐ 4. รับมาจากราชการ
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

15. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

16. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างไร

.....
.....

17. ท่านคิดว่าเขื่อนปากมูลช่วยแก้ปัญหาด้านการเกษตร / อุบัติภัย หรือไม่

☐ 1. ช่วย	☐ 2. ไม่ช่วย	☐ 3. ไม่ทราบ

18. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าบ้างหรือไม่

☐ 1. ทุกปี	☐ 2. บางปี ระบุปี.....	☐ 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 21)

19. จากปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง

7.1 ขอบเขตพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย.....

7.2 พื้นที่ที่เสียหาย..... ไร่ , มูลค่าความเสียหายประมาณ.....

20. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

สำหรับเจ้าหน้าที่

21. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างไร

.....
.....

22. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิด
ประดูรษะนายน้ำของเขื่อนปากมูลหรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 25)

23. ท่านคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับประดูรษะนายน้ำของเขื่อนปากมูลที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....
.....

24. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับประดูรษะนายน้ำที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

25. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับประดูรษะนายน้ำของเขื่อนปากมูลอย่างไร

.....
.....

26. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโนนหรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 29)

27. ท่านคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโนนที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....
.....

28. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโนนที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

29. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโนนของเขื่อนปากมูลอย่างไร

.....
.....

สำหรับเจ้าหน้าที่

30. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 33)

31. ท่านคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....
.....

32. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

33. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร

.....
.....

34. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านรายได้หรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 37)

35. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) รายได้ของท่านเป็นอย่างไร

เพิ่มขึ้นมาก	เพิ่มขึ้น	คงที่	ลดลง	ลดลงมาก

36. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านรายได้ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

37. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้านรายได้อย่างไร

.....
.....

สำหรับเจ้าหน้าที่

38. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านความเป็นอยู่หรือไม่

 1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี..... 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 41)

39. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ความเป็นอยู่ของท่านเป็นอย่างไร

ดีขึ้นมาก	ดีขึ้น	คงที่	ลดลง	ลดลงมาก

40. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาความเป็นอยู่ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

41. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่อย่างไร

.....

.....

42. ท่านคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากเขื่อนปากมูลคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

 1. การผลิตกระแสไฟฟ้า 2. การชลประทาน 3. การประมง 4. การคมนาคม 5. การท่องเที่ยว 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)

43. จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ท่านคิดว่าปัญหาใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

จงเรียงลำดับจากมากไปน้อย (1 สำคัญมากที่สุด 10 สำคัญน้อยที่สุด)

 1. ปัญหาอุทกภัย 2. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร 3. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค 4. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า 5. ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประตูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล 6. ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโนน 7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม 8. ปัญหาด้านรายได้ 9. ปัญหาด้านเชื้อตัวความเป็นอยู่ 10. อื่นๆ (โปรดระบุ)

สำหรับเจ้าหน้าที่

44. หน่วยงานของท่านมีส่วนดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านใด (ตอบได้มากกว่า 2 ข้อ)

- 1. ปัญหาอุทกภัย
- 2. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร
- 3. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
- 4. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า
- 5. ปัญหาเกี่ยวกับประดุจระบายน้ำของเขื่อนปากมูล
- 6. ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจน
- 7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 8. ปัญหาด้านรายได้
- 9. ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่
- 10. อื่นๆ (โปรดระบุ)

☐

45. ท่านคิดว่าที่ผ่านมาหน่วยงานของท่านได้ให้การช่วยเหลือในปัญหาด่างๆ หรือไม่

- 1. ช่วยเหลือ
- 2. ไม่ให้ความช่วยเหลือ (ข้ามไปตอบข้อ 40)

☐

ช่วยเหลือเรื่องอะไร / ด้านใด.....
.....

46. ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านได้ให้ความช่วยเหลือปัญหาด่างๆ อยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

☐

47. ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด่างๆ บ้างหรือไม่

- 1. มี
- 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 42)

☐

48. ท่านคิดว่าหน่วยงานของท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด่างๆ อยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

☐

49. ท่านคิดว่าหากในการดำเนินงานด่างๆ ควรให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่

- 1. ควร
- 2. ไม่ควร

☐

ควรดำเนินการอย่างไร.....
.....

สำหรับเจ้าหน้าที่

50. ท่านเคยได้ยิน รับทราบ แนวคิดเรื่อง การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

51. ท่านเข้าใจกระบวนการ การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่

1. เข้าใจ (โปรดอธิบาย) 2. ไม่เข้าใจ

เข้าใจอย่างไร.....
.....
.....

52. ท่านคิดว่าควรนำหลักการ “ การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) ” มาใช้
ในการดำเนินงานต่างๆ หรือไม่

1. ควร 2. ไม่ควร

53. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

53.1 เกี่ยวกับปัญหาข้อขัดแย้ง
.....
.....
.....

53.2 เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไข
.....
.....
.....

53.3 อื่นๆ
.....
.....
.....

แบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้ง

สำหรับราชภูมิในพื้นที่ศึกษา

ลำดับที่แบบสอบถาม

--	--	--

การประยุกต์ใช้หลักการจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อกำหนดแนวทางเลือก ในการแก้ไขข้อขัดแย้ง กรณีศึกษาลุ่มน้ำมูลตอนล่าง

สำหรับเจ้าหน้าที่

1. ชื่อ-สกุล.....
ที่อยู่.....
.....โทร.....

2. อาชีพหลัก

☐ 1.เกษตรกรรม	☐ 2.ประมง
☐ 3.ค้าขาย	☐ 4.รับจ้าง
☐ 5.อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

--

3. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) น้ำเคยหัวแม่น้ำน้อยอ่าศัย ที่ทำกิน
หรือทรัพย์สินของท่านบ้างหรือไม่

☐ 1.ทุกปี	☐ 2.บางปี ระบุปี.....	☐ 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 6)

--

4. จากปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง

4.1 ขอบเขตพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย.....

4.2 พื้นที่ที่เสียหาย (ที่อยู่อ่าศัย , ที่ทำกิน)..... ไร่

มูลค่าความเสียหายประมาณ.....

5. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

--	--	--	--

สำหรับเจ้าหน้าที่

6. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างไร

 1.ใช้สิ่งก่อสร้าง / อาคารบังคับน้ำ..... 2.ไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง.....

7. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านเคยประสบปัญหาด้วยคลื่นน้ำเพื่อการเกษตรบ้างหรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 11)

8. จากปัญหาด้วยคลื่นน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง

7.1 ขอบเขตพื้นที่ที่เกิดความเสียหาย.....

7.2 พื้นที่ที่เสียหาย..... ใจ , มูลค่าความเสียหายประมาณ.....

9. แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด

☐ 1.น้ำฝน	☐ 2.แม่น้ำมูล , คลองธรรมชาติ
☐ 3.คลองชลประทาน	☐ 4.บ่อน้ำดาด
☐ 5.อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

10. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้วยคลื่นน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

11. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้วยคลื่นน้ำเพื่อการเกษตรอย่างไร

.....

.....

12. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านเคยประสบปัญหาด้วยคลื่นน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคบ้างหรือไม่

 1.ทุกปี 2.บางปี ระบุปี..... 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 16)

สำหรับเจ้าหน้าที่

13. ระยะเวลาของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคเกิดขึ้นติดต่อกัน

ประมาณกี่.....เดือน.....วัน

14. แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่มาจากการแหล่งใด

☐ 1.น้ำประปา	☐ 2.น้ำบาดาล
☐ 3.น้ำฝน	☐ 4.รับมาจากราชการ
☐ 5.อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

15. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

16. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างไร

.....
.....

17. ท่านคิดว่าเขื่อนปากมูลช่วยแก้ปัญหาด้านการเกษตร / อุปโภคบริโภค หรือไม่

☐ 1.ช่วย	☐ 2.ไม่ช่วย	☐ 3.ไม่ทราบ

18. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ในรอบๆ พื้นที่ของท่าน ประสบปัญหาเกี่ยวกับ
กระแสไฟฟ้าหรือไม่

☐ 1.ทุกปี	☐ 2.บางปี ระบุปี.....	☐ 3.ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 21)

19. ท่านทราบหรือไม่ว่าเขื่อนปากมูลช่วยในการผลิตกระแสไฟฟ้า

☐ 1.ทราบ	☐ 2.ไม่ทราบ

20. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

สำหรับเจ้าหน้าที่

21. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างไร

.....

.....

22. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประดูระบายน้ำของเขื่อนปากมูลหรือไม่

1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 25)

23. ท่านทราบไหมว่าปัญหาเกี่ยวกับประดูระบายน้ำของเขื่อนปากมูลที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....

.....

24. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับประดูระบายน้ำที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

25. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับประดูระบายน้ำของเขื่อนปากมูลอย่างไร

.....

.....

26. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านได้รับผลกระทบที่เกี่ยวกับหรือประสบปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจนหรือไม่

1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 29)

27. ท่านคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจนที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....

.....

28. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจนที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

สำหรับเจ้าหน้าที่

29. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับประตุรูระบายน้ำของเขื่อนปากนูลอย่างไร

.....
.....

30. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่

 1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี..... 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 33)

31. ท่านคิดว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นคืออะไร

.....
.....

32. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

33. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไร

.....
.....

34. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านรายได้หรือไม่

 1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี..... 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 37)

35. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) รายได้ของท่านเป็นอย่างไร

เพิ่มขึ้นมาก	เพิ่มขึ้น	คงที่	ลดลง	ลดลงมาก

36. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านรายได้ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

37. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้านรายได้ออย่างไร

.....
.....

สำหรับเจ้าหน้าที่

38. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านความเป็นอยู่หรือไม่

 1. ทุกปี 2. บางปี ระบุปี..... 3. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 41)

39. ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ความเป็นอยู่ของท่านเป็นอย่างไร

ดีขึ้นมาก	ดีขึ้น	คงที่	ลดลง	ลดลงมาก

40. ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาความเป็นอยู่ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

41. ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่อย่างไร

.....

.....

42. ท่านคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากเขื่อนปากมูลคืออะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

 1. การผลิตกระแสไฟฟ้า 2. การชลประทาน 3. การประมง 4. การคมนาคม 5. การท่องเที่ยว 6. อื่นๆ (โปรดระบุ)

43. จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ท่านคิดว่าปัญหาได้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

จงเรียงลำดับจาก มาก ไป น้อย (1 สำคัญมากที่สุด 10 สำคัญน้อยที่สุด) 1. ปัญหาน้ำท่วม 2. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร 3. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค 4. ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า 5. ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประตูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล 6. ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจน 7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม 8. ปัญหาด้านรายได้ 9. ปัญหาด้านเชื้อวัฒนธรรมเป็นอยู่ 10. อื่นๆ (โปรดระบุ)

สำหรับเจ้าหน้าที่

44. ท่านคิดว่าที่ผ่านมาหน่วยราชการต่างๆ ได้ให้การช่วยเหลือในปัญหาต่างๆ หรือไม่

1. ช่วยเหลือ 2. ไม่ให้ความช่วยเหลือ (ข้ามไปตอบข้อ 46)

ช่วยเหลือเรื่องอะไร / ด้านใด.....
.....

45. ท่านคิดว่าหน่วยราชการได้ให้ความช่วยเหลือปัญหาต่างๆ อยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

46. ท่านคิดว่าที่ผ่านมาได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ บ้างหรือไม่

1. มี 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 48)

47. ท่านคิดว่าที่ผ่านมาได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ อยู่ในระดับใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

48. ท่านคิดว่าหากในการดำเนินงานต่างๆ ควรให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่

1. ควร 2. ไม่ควร

ท่านคิดว่าควรจะดำเนินการอย่างไร.....
.....

49. ท่านเคยได้ยิน รับทราบ แนวคิดเรื่อง การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

50. ท่านเข้าใจกระบวนการ การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่

1. เข้าใจ (โปรดอธิบาย) 2. ไม่เข้าใจ

เข้าใจอย่างไร.....
.....

สำหรับเจ้าหน้าที่

51. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

51.1 เกี่ยวกับปัญหาข้อขัดแย้ง

.....
.....
.....
.....

51.2 เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไข

.....
.....
.....
.....

51.3 อื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ผลสำรวจแบบสอบถาม

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วย ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้งสำหรับเจ้าหน้าที่ส่วนราชการและองค์กรอิสระ และแบบสอบถามปัญหาข้อขัดแย้งสำหรับราชภูมิในพื้นที่ศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ จ-1 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อด้อยของส่วนราชการและองค์กรอิสระ

234

รายการ	หน่วย	รวม N=33	ร้อยละ
32 ทำงานคิดว่าหน่วยงานของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือปัญหาต่างๆ อญฯในระดับใด			
มากที่สุด	คน	6	20.00
มาก	คน	14	46.67
ปานกลาง	คน	8	26.67
น้อย	คน	2	6.67
น้อยที่สุด	คน	-	-
รวม		30	100.00
33 ทำงานคิดว่าหน่วยงานของท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ บ้างหรือไม่			
มี	คน	30	90.91
ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง	คน	3	9.09
รวม		33	100.00
34 ทำงานคิดว่าหน่วยงานของท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ อญฯในระดับใด			
มากที่สุด	คน	5	16.67
มาก	คน	14	46.67
ปานกลาง	คน	9	30.00
น้อย	คน	2	6.67
น้อยที่สุด	คน	-	-
รวม		30	100.00
35 ทำงานคิดว่าหากในการดำเนินงานต่างๆ ควรให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่			
ควร	คน	30	90.91
ไม่ควร	คน	3	9.09
รวม		33	100.00
36 ทำงานเคยได้ยิน รับทราบ แนวคิดเรื่อง การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่			
เคย	คน	24	72.73
ไม่เคย	คน	9	27.27
รวม		33	100.00
37 ทำงานเข้าใจกระบวนการ การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM) หรือไม่			
เข้าใจ	คน	9	27.27
ไม่เข้าใจ	คน	24	72.73
รวม		33	100.00
38 ทำงานคิดว่าควรนำหลักการ “ การจัดการน้ำแบบบูรณาการ (IWRM)” มาใช้ในการดำเนินงานต่างๆ หรือไม่			
ควร	คน	24	72.73
ไม่ควร	คน	9	27.27
รวม		33	100.00

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อด้อยของราษฎรในพื้นที่

235

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
1 อาชีพหลัก			
เกษตรกรรม	ครัวเรือน	57	74.03
ประมง	ครัวเรือน	17	22.08
ค้าขาย	ครัวเรือน	3	3.90
รวม		77	100.00
2 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) น้ำเคยหัว腾บ้านอยู่อาศัย ที่ทำกินหรือทรัพย์สินของท่านบังหรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน		
บางปี	ครัวเรือน	28	36.36
ไม่เคย	ครัวเรือน	49	63.64
รวม		77	100.00
3 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด			
มากที่สุด	ครัวเรือน	-	-
มาก	ครัวเรือน	2	7.14
ปานกลาง	ครัวเรือน	20	71.43
น้อย	ครัวเรือน	5	17.86
น้อยที่สุด	ครัวเรือน	1	3.57
รวม		28	100.00
4 ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างไร			
ใช้สิ่งก่อสร้าง / อาคารมั่งคบห้า	ครัวเรือน	59	76.62
ไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง	ครัวเรือน	18	23.38
รวม		77	100.00
5 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านเคยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรบ้างหรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน	43	55.84
บางปี	ครัวเรือน	32	41.56
ไม่เคย	ครัวเรือน	2	2.60
รวม		77	100.00
6 จากปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นก่อนให้เกิดความเสียหายอย่างไรบ้าง			
น้ำฝน	ครัวเรือน	76	66.67
แม่น้ำมูล/คลองธรรมชาติ	ครัวเรือน	32	28.07
คลองชลประทาน	ครัวเรือน	3	2.63
น้ำบาดาล	ครัวเรือน	3	2.63
รวม		114	100.00
7 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด			
มากที่สุด	ครัวเรือน	17	22.08
มาก	ครัวเรือน	36	46.75
ปานกลาง	ครัวเรือน	22	28.57
น้อย	ครัวเรือน	1	1.30
น้อยที่สุด	ครัวเรือน	1	1.30
รวม		77	100.00

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อหัดແย้งของราชภรในพื้นที่

236

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
8 ท่านมีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรอย่างไร ระบบชลประทาน หาแหล่งน้ำเพิ่มเติม	ครัวเรือน	39	50.65
	ครัวเรือน	38	49.35
รวม		77	100.00
9 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านเคยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคบ้างหรือไม่ ทุกปี บางปี ไม่เคย	ครัวเรือน	11	14.29
	ครัวเรือน	32	41.56
	ครัวเรือน	34	44.16
รวม		77	100.00
10 แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด น้ำประปา น้ำบาดาล น้ำฝน รับแขกจากราชการ	ครัวเรือน	62	53.45
	ครัวเรือน	12	10.34
	ครัวเรือน	41	35.34
	ครัวเรือน	1	0.86
รวม		116	100
11 คิดว่าความรุนแรงของปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	ครัวเรือน	8	18.60
	ครัวเรือน	6	13.95
	ครัวเรือน	18	41.86
	ครัวเรือน	10	23.26
	ครัวเรือน	1	2.33
รวม		43	100.00
12 ท่านคิดว่าเขื่อนปากมูลช่วยแก้ปัญหาด้านการเกษตร / อุปโภคบริโภค หรือไม่ ช่วย ไม่ช่วย ไม่ทราบ	ครัวเรือน	46	59.74
	ครัวเรือน	20	25.97
	ครัวเรือน	11	14.29
รวม		77	100.00
13 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ในรอบๆ พื้นที่ของท่าน ประสบปัญหาเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้าหรือไม่ ทุกปี บางปี ไม่เคย	ครัวเรือน	10	12.99
	ครัวเรือน	15	19.48
	ครัวเรือน	52	67.53
รวม		77	100.00
14 ท่านทราบหรือไม่ว่าเขื่อนปากมูลช่วยในการผลิตกระแสไฟฟ้า ทราบ ไม่ทราบ	ครัวเรือน	22	88.00
	ครัวเรือน	3	12.00
รวม		25	100.00
15 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าอยู่ในระดับใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	ครัวเรือน	4	16.00
	ครัวเรือน	3	12.00
	ครัวเรือน	14	56.00
	ครัวเรือน	3	12.00
	ครัวเรือน	1	4.00
รวม		25	100.00

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อคัดเลือกของราชบูรพาในพื้นที่

237

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
16 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสนปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประตูระบายน้ำของเขื่อนปากมูลหรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน	50	64.94
บางปี	ครัวเรือน	23	29.87
ไม่เคยคิด	ครัวเรือน	4	5.19
รวม		77	100.00
17 ท่านทราบไหมว่าปัญหาเกี่ยวกับประตูระบายน้ำของเขื่อนปากมูลที่เกิดขึ้นคืออะไร			
ปัญหาเปิด-ปิดประตูระบายน้ำ	ครัวเรือน	73	94.81
ไม่ตอบ	ครัวเรือน	4	5.19
รวม		77	100.00
18 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับประตูระบายน้ำที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด			
มากที่สุด	ครัวเรือน	1	1.37
มาก	ครัวเรือน	27	36.99
ปานกลาง	ครัวเรือน	36	49.32
น้อย	ครัวเรือน	6	8.22
น้อยที่สุด	ครัวเรือน	3	4.11
รวม		73	100.00
19 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านได้รับผลกระทบที่เกี่ยวกับหรือประสบปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจนหรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน	22	28.57
บางปี	ครัวเรือน	21	27.27
ไม่เคยคิด	ครัวเรือน	34	44.16
รวม		77	100.00
20 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจนที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด			
น้อยมาก	ครัวเรือน	1	2.33
มาก	ครัวเรือน	9	20.93
ปานกลาง	ครัวเรือน	17	39.53
น้อย	ครัวเรือน	16	37.21
น้อยที่สุด	ครัวเรือน	-	-
รวม		43	100.00
21 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน	1	1.30
บางปี	ครัวเรือน	26	33.77
ไม่เคยคิด	ครัวเรือน	50	64.94
รวม		77	100.00
22 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด			
มากที่สุด	ครัวเรือน	-	-
มาก	ครัวเรือน	2	7.41
ปานกลาง	ครัวเรือน	20	74.07
น้อย	ครัวเรือน	3	11.11
น้อยที่สุด	ครัวเรือน	2	7.41
รวม		27	100.00
23 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านรายได้หรือไม่			
ทุกปี	ครัวเรือน	27	35.06
บางปี	ครัวเรือน	46	59.74
ไม่เคยคิด	ครัวเรือน	4	5.19
รวม		77	100.00

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อด้อยของราชภราในพื้นที่

238

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
24 รอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) รายได้ของท่านเป็นอย่างไร เพิ่มขึ้นมาก เพิ่มขึ้น คงที่ ลดลง ลดลงมาก	ครัวเรือน	-	-
	ครัวเรือน	13	17.81
	ครัวเรือน	29	39.73
	ครัวเรือน	29	39.73
	ครัวเรือน	2	2.74
รวม		73	100.00
25 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาด้านรายได้ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	ครัวเรือน	1	1.37
	ครัวเรือน	26	35.62
	ครัวเรือน	37	50.68
	ครัวเรือน	9	12.33
	ครัวเรือน	-	-
รวม		73	100.00
26 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ท่านประสบปัญหาด้านความเป็นอยู่หรือไม่ ทุกปี บางปี ไม่เคยคิด	ครัวเรือน	7	9.09
	ครัวเรือน	59	76.62
	ครัวเรือน	11	14.29
รวม		77	100.00
27 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (2543-2548) ความเป็นอยู่ของท่านเป็นอย่างไร ดีขึ้นมาก ดีขึ้น คงที่ ลดลง ลดลงมาก	ครัวเรือน	1	1.52
	ครัวเรือน	4	6.06
	ครัวเรือน	58	87.88
	ครัวเรือน	3	4.55
	ครัวเรือน	-	-
รวม		66	100.00
28 ท่านคิดว่าความรุนแรงของปัญหาความเป็นอยู่ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับใด มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด	ครัวเรือน	1	1.52
	ครัวเรือน	5	7.58
	ครัวเรือน	49	74.24
	ครัวเรือน	11	16.67
	ครัวเรือน	-	-
รวม		66	100.00
29 ท่านคิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากเขื่อนปากมูลคืออะไร การผลิตกระแสไฟฟ้า การชลประทาน การประมง การคมนาคม การท่องเที่ยว	ครัวเรือน	76	45.78
	ครัวเรือน	7	4.22
	ครัวเรือน	59	35.54
	ครัวเรือน	24	14.46
	ครัวเรือน	-	-
รวม		166	100

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อด้อยของราชภรในพื้นที่

239

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
30 จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำนคิดว่าปัญหาใดเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด อันดับที่ 1			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร	ครัวเรือน	50	64.94
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	2	2.60
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระเพราไฟฟ้า	ครัวเรือน	1	1.30
ปัญหาเกี่ยวกับการปีต-ปิดประชูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	9	11.69
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	10	12.99
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	2	2.60
รวม		77	100
อันดับที่ 2			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	5	6.49
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร	ครัวเรือน	17	22.08
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	12	15.58
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระเพราไฟฟ้า	ครัวเรือน	9	11.69
ปัญหาเกี่ยวกับการปีต-ปิดประชูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	11	14.29
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจน	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	1	1.30
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	17	22.08
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	2	2.60
รวม		77	100
อันดับที่ 3			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	4	5.19
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร	ครัวเรือน	7	9.09
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระเพราไฟฟ้า	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาเกี่ยวกับการปีต-ปิดประชูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	14	18.18
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจน	ครัวเรือน	10	12.99
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	20	25.97
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	5	6.49
รวม		77	100
อันดับที่ 4			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	7	9.09
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระเพราไฟฟ้า	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาเกี่ยวกับการปีต-ปิดประชูระบายน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	23	29.87
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาโจน	ครัวเรือน	5	6.49
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	2	2.60
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	13	16.88
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	8	10.39
รวม		77	100

ตารางที่ ฉ-2 ผลสำรวจแบบสอบถามปัญหาข้อด้อยของราชบูรพาในพื้นที่

240

รายการ	หน่วย	รวม N=77	ร้อยละ
อันดับที่ 5			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	12	15.58
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	9	11.69
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า	ครัวเรือน	2	2.60
ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประปาบน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาจ่อน	ครัวเรือน	15	19.48
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	5	6.49
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	18	23.38
รวม		77	100
อันดับที่ 6			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	15	19.48
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	20	25.97
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า	ครัวเรือน	2	2.60
ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประปาบน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาจ่อน	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	8	10.39
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	15	19.48
รวม		77	100
อันดับที่ 7			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	18	23.38
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	7	9.09
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า	ครัวเรือน	10	12.99
ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประปาบน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาจ่อน	ครัวเรือน	20	25.97
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	7	9.09
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	9	11.69
รวม		77	100
อันดับที่ 8			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	9	11.69
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า	ครัวเรือน	22	28.57
ปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประปาบน้ำของเขื่อนปากมูล	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาจ่อน	ครัวเรือน	10	12.99
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	16	20.78
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	2	2.60
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	9	11.69
รวม		77	100
อันดับที่ 9			
ปัญหาน้ำท่วม	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ครัวเรือน	3	3.90
ปัญหาความต้องการน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า	ครัวเรือน	17	22.08
ปัญหาเกี่ยวกับบันไดปลาจ่อน	ครัวเรือน	6	7.79
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ครัวเรือน	35	45.45
ปัญหาด้านรายได้	ครัวเรือน	1	1.30
ปัญหาด้านชีวิตความเป็นอยู่	ครัวเรือน	9	11.69
รวม		77	100

ภาคผนวก ๗

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วย กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ

มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำมากมายหลายฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับนั้นบัญญัติขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างตามหน้าที่และภารกิจที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตน ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำฉบับสมบูรณ์ทั้งระบบของมาใช้บังคับเลย ดังนั้น จึงขอเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำที่มีผลใช้บังคับอยู่ในขณะนี้เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะปรับปรุงกฎหมายได้แก่

(1) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลนคร เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ที่ต้องทำหรืออาจจัดทำกิจกรรมในเขตของตน ได้แก่ ให้มีและบำรุงทางน้ำ ให้มีน้ำสะอาดหรือประปา ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ เป็นต้น (มาตรา 50 51 53 54 และ 56)

(2) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495 สุขาภิบาลอาจจัดทำกิจการภายในเขตสุขาภิบาลของตน ได้แก่ ให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำ ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำให้มีน้ำสะอาดหรือประปา ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 25)

(3) พระราชบัญญัติสภากาVERNMENT พระบรมราชโองการส่วนตำบล พ.ศ. 2537 สภากาVERNMENT อาจดำเนินกิจการภายในตำบลของตน ได้แก่ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำจัดให้มีและรักษาทางระบายน้ำ และรักษาความสะอาดของทางน้ำ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 23) ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำงานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของตน ได้แก่ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ รักษาความสะอาดของทางน้ำคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 67) หรืออาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริการส่วนตัวตำบลของตน ได้แก่ ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 68)

(4) พระราชบัญญัติบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 องค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจดำเนินกิจการในองค์การบริหารส่วนจังหวัดของตน ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 31)

(5) พระราชนูญติบิหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตเมืองพัทยา ได้แก่ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา การให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ การจัดให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 67)

(6) พระราชนูญติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ผู้ใหญ่บ้านและกำนันมีอำนาจหน้าที่ในการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราชภูมิในหมู่บ้านและตำบลของตน ได้แก่ ช่วยป้องกันความทุกข์และภัยของลูกบ้านตามสมควรเท่าที่สามารถจะทำได้ บำรุงและส่งเสริมอาชีพของราชภูมิในทางเกษตรกรรมสั่งให้ราชภูมิช่วยเหลือในการสาธารณประโยชน์เพื่อบังคับปัจจอนดรายซึ่งมามาเป็นสาธารณภัยฉุกเฉิน และให้ทำการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ราชภูมิประสบสาธารณภัย ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 27 34 และ 34 ทว.) ส่วนกิจการอำเภอเมืองหน้าที่ตรวจตราและจัดการรักษาทางน้ำอันเป็นทางที่ราชภูมิไปมาค้าขาย ให้ไปมาโดยสะดวกตามที่จะเป็นได้ทุกฤดูกาล การอันนี้ถ้าจะต้องทำการซ้อมแพนหรือแก้ไขความขัดข้องให้กรรมการอำเภอเรียกราชภูมิช่วยกันทำ และมีหน้าที่ตรวจตราหัวย คลอง และลำน้ำต่างๆ อย่าให้เสียและอย่าให้ผู้ใดทำให้เสียสาธารณประโยชน์ ถ้าจะต้องซ้อมแพนตอกแต่งให้กรรมการอำเภอเรียกราชภูมิช่วยกันทำรวมทั้งเมืองหน้าที่ตรวจตรารักษาป้องกันน้ำอันเป็นทรัพยาพันธุ์สัตว์น้ำสูญไป นอกจากนั้นต้องรักษาผลประโยชน์ในการหาเลี้ยงชีพของราชภูมิ เช่น การปิดน้ำและระบายน้ำ ตลอดจนอย่างอื่นๆ ถ้าหากเกิดแก่งแยกกันในประโยชน์ที่พึงได้ เช่น ชาวนาต้องการให้ปิดน้ำ ชาวเรือต้องการให้เปิดน้ำให้เรือเดิน เป็นต้น ให้กรรมการอำเภอเรียกนัดประชุมปรึกษาหารือที่จะรักษาประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย หรือถ้าจะให้ได้ประโยชน์ไม่ได้ทั้ง 2 ฝ่าย ก็ให้รักษาประโยชน์ใหญ่โดยยอมทิ้งประโยชน์น้อยด้วยความจำเป็น (มาตรา 116-118 และ 121)

(7) พระราชนูญติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์ดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า แหล่งพลังงานอันได้มาจากธรรมชาติ เช่น น้ำ ฯลฯ เพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้าและงานอื่นที่ส่งเสริมกิจการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (มาตรา 6) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำการภายในขอบเขตถูกประสงค์และอำนาจเช่นว่าให้รวมถึงสร้างเขื่อนกันน้ำ เขื่อนระบายน้ำ เขื่อนกักเก็บน้ำ อ่างเก็บน้ำ หรือสิ่งอื่นๆ อันเป็นอุปกรณ์ของเขื่อนหรืออ่างน้ำ เพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือเพื่อการพัฒนาการไฟฟ้าพลังน้ำ หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการไฟฟ้า สร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อน โรงไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นต้น (มาตรา 9) การไฟฟ้า

ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องรับผิดชอบในการดำเนินกิจการและการบำรุงรักษาเชื่อกันน้ำ เชื่อระบายน้ำเชื่อกันน้ำ อ่างเก็บน้ำ และสิ่งอันเป็นอุปกรณ์ของเชื่อนหรืออ่างนั้น รวมทั้งการควบคุมปริมาณน้ำที่กักเก็บหรือระบายน้ำจากอ่างเก็บน้ำ โดยให้คำนึงถึงประโยชน์มากที่สุดจากการควบคุมลุ่มน้ำแม่น้ำที่มีการสร้างเชื่อนดังกล่าวนั้น รวมทั้งแคร ลำน้ำ ทางน้ำ คลองหรือคลองส่งน้ำ ที่มีต่อเนื่องกับลุ่มน้ำนั้นให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และกรมชลประทานร่วมกันออกข้อบังคับเพื่อกำหนดปริมาณน้ำที่จะกักเก็บหรือระบายน้ำจากอ่างเก็บน้ำ (มาตรา 58)

(8) พระราชบัญญัติการประปาครอบคลุม พ.ศ. 2510 การประปาครอบคลุมเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์สำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มาตรฐานน้ำดิบเพื่อใช้การประปา ผลิตจัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ และควบคุมมาตรฐานเกี่ยวกับระบบประปาเอกสารในเขตท้องที่ดังกล่าว รวมทั้งดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่องกันหรือเป็นประโยชน์แก่การประปา (มาตรา 6) เพื่อประโยชน์ในการสร้างและบำรุงรักษาระบบการส่งและการจำหน่ายน้ำ เช่น ท่อน้ำ ประตูน้ำ โรงสูบน้ำ เครื่องวัดจำหน่ายน้ำ ถังพกน้ำและอุปกรณ์ต่างๆ ให้พนักงานมีอำนาจที่จะใช้หรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ในความครอบครองของบุคคลใดๆ ซึ่งมิใช่โรงเรือนที่ค่อนอยู่อาศัยเป็นการชั่วคราวได้ภายในได้เงื่อนไข (มาตรา 36-41 ทว.)

(9) พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2522 การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) เป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ในการประกอบและส่งเสริมธุรกิจการประปา โดยการสำรวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มาตรฐานน้ำดิบเพื่อใช้ในการผลิตจัดส่งและจำหน่ายน้ำประปา รวมทั้งการดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับ หรือต่อเนื่องกับธุรกิจประปา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การให้บริการสาธารณูปโภค โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นสำคัญ (มาตรา 5) เพื่อประโยชน์ในการสร้างและบำรุงรักษาระบบการผลิต การส่ง และการจำหน่ายน้ำประปา เช่น แหล่งน้ำดิบ ท่อน้ำ โรงสูบน้ำ เครื่องวัดปริมาณน้ำ ถังพกน้ำ โรงกรองน้ำ ถังตักตะกอน และอุปกรณ์ต่างๆ ให้พนักงานและลูกจ้างมีอำนาจใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมิใช่ที่อยู่อาศัยของบุคคลใดๆ เป็นการชั่วคราวได้ภายในได้เงื่อนไข (มาตรา 29-34)

(10) พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ปรับปรุงที่ดินเพื่อให้บริการ

ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรม เช่น การจัดให้มีท่อระบายน้ำ โรงซัสดน้ำเสีย ฯลฯ เป็นต้น (มาตรา 6)

(11) พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 การท่าเรือแห่งประเทศไทย เป็นนิติบุคคลและมีอำนาจที่จะกระทำการต่างๆ ภายใต้กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย การใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ การชุดลอกและบำรุงรักษาเรื่องน้ำภายในอาณาริเวณ ควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการท่าเรือและการเดินเรือภายในอาณาริเวณ (มาตรา 9)

(12) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ในแม่น้ำลำคลองต่างๆ นอกเขตท่าบวรดาเรือที่เดินตามน้ำ ให้เดินกลางแม่น้ำหรือลำคลอง เรือที่เดินวนน้ำให้เดินแบบผ่านถ้าไม่สามารถจะทำได้ให้เดินกลางร่องน้ำ และให้ปฏิบัติตามข้อบังคับการเดินเรือแห่งท้องถิ่นซึ่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการเดินเรือในลำแม่น้ำหรือคลองนั้นๆ ด้วย (มาตรา 68) ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดๆ ล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และ ใต้น้ำ หรือเท ทิ้ง หิน กรวด ทราย ดิน โคลน สิ่งปฏิกูล น้ำมัน และเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย (มาตรา 117-119) และให้กรมเจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและชุดลอกกรองน้ำ ทางเดินเรือ แม่น้ำ ลำคลอง และทะเลภายในน่านน้ำไทย (มาตรา 120)

(13) พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎหมายในเรื่องการเดินเรือ ซึ่งใช้บังคับแก่เรือไทย และเรือต่างประเทศที่อยู่ในน่านน้ำไทย และเรือไทยที่อยู่ในทะเลหลวงและให้ถือว่าเป็นกฎหมายข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโคนกันตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย โดยมีความรับผิดชอบและต้องระวังโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้สำหรับเรือในกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย (มาตรา 5-9)

(14) ประกาศคณะกรรมการจดแจ้ง (พ.ศ. 2515) ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้พนักงานท้องถิ่นโดยอนุมติของอธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจออกประกาศกำหนดว่าด้วยแม่น้ำลำคลองใดหรือส่วนของแม่น้ำลำคลองใดเป็นเขตห้ามจอดเรือ หรือกำหนดวิธีการและลักษณะการจอดเรือทั้งในและนอกเขตห้ามจอดเรือเพื่อ

ความสอดคล้องแก่การจราจรและการอื่น (ข้อ 3) ห้ามมิให้เจ้าของเรือปล่อยให้เรือซึ่งรั่วหรือชำรุดจนไม่อาจเคลื่อนที่ได้อยู่ต่อไปในแม่น้ำลำคลอง (ข้อ 7)

(15) พระราชบัญญัติรักษาคลองประปา พ.ศ. 2526 คลองประปามายความว่า คลองที่มีการประปาใช้เก็บน้ำและส่งน้ำที่ได้มาจากแหล่งน้ำดิน คลองรับน้ำหรือคลองขังน้ำ เพื่อใช้ในการผลิตน้ำประปา ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นคลองประปา (มาตรา 4) ห้ามมิให้ผู้ใด ขัดน้ำหรือดันน้ำทำให้น้ำรั่วไหล ชุดหรือขยาย สร้างท่านบหรือปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างอื่นใด ๆ หรือ ระบายหรือทำให้น้ำโสโครงการไป ทิ้งเศษส่วน ขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล ซากผ้าหรือลังสิ่งได หรือ อาบน้ำ เพาะปลูกพืช หรือจับสัตวน้ำในคลองประปา คลองรับน้ำ คลองขังน้ำ หรือเขตหวงห้าม แล้วแต่กรณี (มาตรา 8-18)

(16) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. 2485 การชลประทานมายความว่า กิจการที่กรมชลประทานจัดทำขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งน้ำหรือเพื่อกัก เก็บ รักษา ควบคุม ส่งระบายน้ำ หรือ แบ่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม การพัฒนา การสาธารณูปโภค หรือการอุดตสาหกรรม และหมายความ รวมถึงการป้องกันความเสียหายอันเกิดจากน้ำ กับรวมถึงการคมนาคมทางน้ำ ซึ่งอยู่ในเขต ชลประทานด้วย (มาตรา 4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจเรียกเก็บค่า ชลประทานจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินในเขตชลประทานหรือจากผู้ใช้น้ำจากทางน้ำ ชลประทาน ไม่ว่าผู้ใช้น้ำจะอยู่ในหรือนอกเขตชลประทานโดยออกเป็นกฎหมายฯ (มาตรา 8) และเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากการชลประทาน ถ้าไม่สามารถจะทำได้โดยวิธีอื่น ให้เจ้าของที่ดินที่ อยู่ห่างทางน้ำหรือแหล่งน้ำใดมีสิทธิทำทางน้ำผ่านที่ดินของผู้อื่นได้ในเมื่อนายช่างชลประทาน ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือนายอำเภอได้อนุญาต และกำหนดได้โดยว่างรวมทั้งที่ทิ้งดินไม่เกิน 10 เมตร แต่ต้องใช้ค่าสินใหม่ทดแทนให้แก่เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่ทางน้ำนั้นผ่าน (มาตรา 9)

เมื่อเจ้าพนักงานได้สั่งน้ำ ระบายน้ำ หรือสูบน้ำเข้าไปในที่ดินแห่งใด เพื่อประโยชน์ในการ เพาะปลูก ห้ามมิให้ผู้ใดปิดกั้นน้ำไว้โดยวิธีใดๆ จนเป็นเหตุไม่ให้น้ำไหลไปสู่ที่ดินใกล้เคียงหรือ ปลายทาง (มาตรา 20-21) และเจ้าพนักงานมีอำนาจจะสั่งห้ามมิให้ผู้ใดซากหรือใช้น้ำในทางน้ำ ชลประทาน เมื่อเห็นว่าจะเป็นเหตุที่จะก่อให้เกิดการเสียหายแก่ผู้อื่น (มาตรา 35)

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดคลองหรือทางน้ำมาเชื่อมกับทางน้ำชลประทาน หรือมาเชื่อมกับทางน้ำ อื่นที่เชื่อมกับทางน้ำชลประทานหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้น้ำในทางน้ำชลประทาน รั่วไหลอันอาจก่อให้เกิดการเสียหายแก่การชลประทาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก อธิบดีกรมชลประทานหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย ผู้ฝ่าฝืนนอกจากจะได้รับโทษตามพระราชบัญญัติ

นี้แล้ว ศาสจะสั่งให้ปิดมูลคงหรือทางน้ำนั้นมิให้ร้าวไหลต่อไปก็ได้ (มาตรา 26) ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง มูลฝอย ซากสัตว์ ซากพืช เก้าอี้นหรือสิ่งปฏิกูลลงในทางน้ำชลประทานหรือทำให้น้ำเป็นอันตราย แก่การเพาะปลูกหรือการบริโภค (มาตรา 28) ห้ามมิให้ผู้ใดทำให้ประตูน้ำ ฝาย เสื่อระบบ ประดู ระบบ ท่อน้ำ ท่อเชื่อม สะพานทางน้ำ ปูน เสา หรือสายโทรศัพท์ที่ใช้ในการชลประทานเสียหาย จนอาจเกิดอันตรายขึ้นหรือขัดข้องแก่การใช้สิ่งที่กล่าวนั้น (มาตรา 29) และห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก ทางน้ำชลประทานอันจะทำให้เสียหายแก่การชลประทานหรือปิดกั้นทางน้ำชลประทาน เว้นแต่จะได้ออนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน (มาตรา 34)

(17) พระราชบัญญัติการชลประทานราชภาร พ.ศ.2482 การชลประทานหมายความว่า กิจการที่บุคคลได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งน้ำจากทางน้ำหรือแหล่งน้ำใดๆ เป็นต้นว่า แม่น้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ไปใช้ในการเพาะปลูก และให้หมายความถึงกิจการที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อป้องกัน การเสียหายแก่การเพาะปลูกอันเกี่ยวกับน้ำ (มาตรา 4) เพื่อประโยชน์แก่การแบ่งปันน้ำในยามขาด แคลนหรือเพื่อความปลอดภัยหรือผาสุกของสาธารณะ ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งปิด หรืองดใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของการชลประทานทุกประเภทไว้ได้ชั่วคราว หรือสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพื่อชักน้ำไปใช้ในการน้ำได้ (มาตรา 5) และห้ามมิให้ผู้ใดใช้น้ำจากการชลประทานส่วนบุคคลหรือ การชลประทานส่วนราษฎร์เกินความจำเป็น หรือเอาน้ำไปทิ้งเสียโดยเปล่าประโยชน์ในเมื่อเจ้า พนักงานได้สั่งห้าม (มาตรา 6)

ผู้ใดจะทำการชลประทานส่วนบุคคลจะต้องขอและได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ ก่อน เว้นแต่จะได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่นือที่ไม่เกิน 200 ไร่ หรือเป็นการกระทำชั่วครั้งคราวซึ่ง มิได้มีการก่อสร้างไว้เป็นประจำแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิดขวางทางน้ำสาธารณะหรือทำให้เสียหายแก่ บุคคลอื่น (มาตรา 7) ในกรณีที่คณะกรรมการจังหวัดเห็นว่าการชลประทานส่วนบุคคลรายได้มี ปริมาณน้ำเกินความจำเป็นแล้ว ก็ให้มีอำนาจสั่งเฉลี่ยน้ำให้แก่ที่ดินที่ใกล้เคียงได้เป็นครั้งคราว แต่ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จะต้องช่วยเหลือเจ้าของหรือผู้ควบคุมตามสมควร (มาตรา 9) ในการจัดทำการ ชลประทานส่วนบุคคลไม่ว่าจะต้องขออนุญาตหรือไม่ก็ตาม ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินของ บุคคลอื่นหรือที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ผู้จัดทำการชลประทานส่วนบุคคลดังกล่าว อาจทำทางน้ำผ่านที่ดินนั้นได้ เมื่อขอและได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่ต้องใช้ค่า ทดแทนให้แก่เจ้าของที่ดินดังกล่าวทางน้ำดังกล่าวต้องใช้เพื่อประโยชน์ของที่ดินที่ได้รับน้ำจากทาง น้ำนั้น ถ้าต่อมาก็ต้องที่ดินที่ได้รับน้ำนั้นทดความจำเป็นที่จะใช้น้ำจากทางน้ำนั้นเพื่อประกอบการ เพาะปลูกยึดต่อไป เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่มีทางน้ำผ่านร่องขอและได้รับอนุญาตจาก

พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้สิทธิของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินได้รับน้ำจากทางน้ำนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง (มาตรา 10 ทวีและ 10 ตรี)

การชลประทานส่วนราชภูมิที่จะจัดทำขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามความเห็นชอบของราชภูมิส่วนมากที่จะได้รับประโยชน์จากการชลประทานนั้น การเกณฑ์แรงงาน หรือเครื่องอุปกรณ์การชลประทานส่วนราชภูมิในเวลาปกติ (มาตรา 12) ให้นายอำเภอเป็นผู้สั่งเกณฑ์ ในเวลาฉุกเฉินให้กรรมการอำเภอ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หรือหัวหน้าการชลประทานเป็นผู้สั่งเกณฑ์จากผู้ที่ได้ประโยชน์ในเขตการชลประทานนั้น (มาตรา 14) การบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมแก้ไขการชลประทานส่วนราชภูมิจากผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการชลประทานนั้น มีหน้าที่ทำงานตามคำสั่งเกณฑ์ของเจ้าพนักงาน (มาตรา 18) การแบ่งปันน้ำในเขตการชลประทานส่วนราชภูมิให้เป็นหน้าที่ของกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หัวหน้าการชลประทาน หรือผู้ช่วยเป็นผู้แบ่งปันตามส่วนของจำนวนเนื้อที่ที่ทำการเพาะปลูก (มาตรา 21)

ผู้ใดจะทำการชลประทานส่วนการค้าให้ยื่นคำขอสัมปทานต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเมื่อได้รับสัมปทานแล้วจึงจะทำได้ เว้นแต่จะเป็นการกระทำข้าวครั้งคราวซึ่งมิได้มีการก่อสร้างให้เป็นประจำและไม่เกิดขวางทางน้ำสาธารณะหรือทำให้เสียหายแก่บุคคลอื่น (มาตรา 30) ผู้รับสัมปทานมีสิทธิเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ที่ได้รับน้ำจากการชลประทานใหม่นั้นโดยเฉพาะ แต่ห้ามไม่ให้ใช้สิทธิเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ที่ตามธรรมดาก็ได้รับน้ำพอเพียงแก่การใช้มาก่อนแล้ว เว้นแต่จะได้มีสัญญาตกลงกันใหม่เป็นพิเศษ (มาตรา 32) ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัมปทานและต้องปฏิบัติการมิให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น รวมทั้งต้องทำรายงานแสดงผลของกิจการที่ได้นำไปยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการชลประทานปีละครั้ง และต้องยอมให้เจ้าพนักงานผู้ควบคุมการชลประทานเข้าตรวจสอบการทำงานที่ทำอยู่นั้นในเวลาสมควร (มาตรา 33-36)

ศูนย์วิทยทรัพยากร

(18) พระราชบัญญัติรักษากล่อง ร.ศ. 121 ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นว่ากล่องได้สมควรจะมีถนนหลวงริมคลองเพื่อให้มหาชนสัญจรไปมา หรือเพื่อเป็นทางโถงเรือได้โดยสะดวกผู้ใดจะลงได้ให้มีอำนาจที่จะยกเว้นที่ริมคลองนั้นแต่ผู้ใดเดียวกันดีหรือห้องผู้ดังก็ได้จะเป็นถนนหลวงได้ตามเห็นสมควร (มาตรา 5)

ห้ามมิให้ผู้ใดเอาหากเยื่อ ผุ่น ฝอย หรือสิ่งใดโครงการทึ้งในคลอง และทางน้ำลำคู ซึ่งเลื่อนในลมมาลงคลองได้ และห้ามมิให้ผู้ใดพาสัตว์พาหนะขึ้นลงในคลองนอกจากท้าวห้ามเป็นอันขาด หรือปล่อยให้สัตว์พาหนะมาทำเปลงในถนนหลวง รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้คลอง และผู้ดังคลองหรือถนนหลวงเสียไปด้วยประการใด (มาตรา 6-9)

ถ้าคลองได้ได้จัดการซ่อมแซมและรักษาให้เป็นการสะอาดแก่การไปมาของมหาชนแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจตั้งกฎข้อบังคับกำหนดพิกัดอัตราเก็บค่า รักษาคลองนั้นๆ จากเรือแพที่อาศัยไปมาในคลองนั้นได้ตามที่เห็นสมควร และมีอำนาจตั้งกฎ บังคับในการที่จะทำสะพานข้ามคลอง หรือสะพานท่าน้ำในคลอง และกำหนดขนาดแพที่จะล่องใน คลองและกำหนดให้จอดเรือแพในลำคลองเพื่อย่าให้กีดขวางแก่การไปมาของมหาชนได้ (มาตรา 10-11)

(19) พระราชบัญญัติสำหรับกำหนดผักตบชวา พ.ศ. 2456 ถ้าผักตบชวามีอยู่ในที่ใด มากماอย่างกันกำลังผู้อยู่ในที่นั้นจะจำกัดได้ ให้เจ้าพนักงานผู้ปักครองท้องที่เรียกรدمแรงราชภรา ช่วยกันจำกัด ให้ถือว่าการจำกัดผักตบชวาเป็นสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่ง ส่วนวิธีจำกัด ผักตบชوانั้นให้เก็บเอกสารชี้ไว้บนบกผึ้งให้แห้งแล้วเผาไฟเสีย (มาตรา 4 และ 5) และหาก ผู้ใดพา ปลูก หรือเลี้ยงหรือปล่อยให้ผักตบชวางอกงามในที่ห้ามหรือเอกสารผักตบช瓦ทึ้งลงในแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนองได ๆ ผู้นั้นมีความผิดฐานลหุโทษ ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน 100 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 7)

(20) พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. 2505 เมื่อได้ประกาศพระราชบัญญากาให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้บังคับในท้องที่ใดเมื่อเร็วนี้เพียงได้แล้ว ให้เจ้าของที่ดินจัดทำคันรอบที่ดินภายใน เขตแผนที่ท้ายพระราชบัญญากาที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี และ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการสำรวจที่ดินภายในเขตแผนที่ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการ วางแผนและกำหนดลักษณะคูน้ำ (มาตรา 6 และ 8) และเพื่อให้การจัดทำคูน้ำสำเร็จตาม จุดประสงค์ในการใช้น้ำของโครงการชลประทานเร็วยิ่งขึ้น อธิบดีกรมชลประทานโดยอนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำคูน้ำตาม ผังและลักษณะที่ได้ประกาศไว้เสียเอง (มาตรา 13)

เจ้าของที่ดินและครอบครองที่ดินต้องบำรุงรักษาคัน คูน้ำ และประตูกันน้ำ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ ในการบังคับน้ำในที่ดินที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้คงในสภาพที่ใช้การได้ โดยเฉพาะคู น้ำต้องขุดลอกอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และต้องไม่คัน ปิดกันคูน้ำ เปิดหรือปิดประตูกันน้ำหรือสิ่ง อื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติตาม คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้ผู้ใดทำให้คัน คูน้ำ ประตูกันน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการ บังคับน้ำเกิดขัดข้องหรือไม่สะอาดในการบังคับน้ำ (มาตรา 14-16)

(21) พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงกำหนดเป็น 4 ประเภทคือ ที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต และที่สาธารณประโยชน์ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล และที่อนุญาต เว้นแต่ผู้อนุญาต ส่วนบุคคลได้ซึ่งทำการประมง หรือ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 6-16)

ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปหรือวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต ซึ่งมิใช่ของเอกสารและที่สาธารณประโยชน์ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำดังกล่าวแห้ง หรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (มาตรา 17-18) และห้ามมิให้บุคคลใดเท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำหรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษเว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 19) รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสงไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่ากรณีใด หรือติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ท่านบ รัว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกางกันทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา 20 และ 22)

(22) พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 น้ำบาดาลหมายความว่า **น้ำได้ดินที่เกิดอยู่ในชั้นดิน กรวด ทราย หรือหิน ซึ่งอยู่ลึกจากผิดดินเกินความลึกที่รัฐมนตรีว่าการอุตสาหกรรมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่จะกำหนดความลึกน้อยกว่า 10 เมตรไม่ได้ (มาตรา 3)** ส่วนการกำหนดเขตท้องที่ได้ให้เป็นเขตน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการเจาะน้ำบาดาลการเลิกเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลแบบอนุรักษ์ การระบายน้ำลงบ่อน้ำบาดาล การเลิกใช้บ่อน้ำบาดาล การป้องกันด้านสาธารณสุข และการป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิเศษ ให้รัฐมนตรีว่าการอุตสาหกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 5-6) นอกจากนั้นให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจออกกฎหมายระหว่างกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละท้องที่ที่มีน้ำประปาใช้ไม่เกินอัตราสูงสุดของค่าน้ำประปานั้นท้องที่นั้น กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการเรียกเก็บลดหย่อนและยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล และกำหนดอัตราค่าบริการที่ต้องชำระของแหล่งน้ำหรือของเหลว ค่าคัดสำเนาหรือค่าถ่ายเอกสาร ค่ารับรองสำเนา และค่าตรวจสอบเอกสารหลักฐาน (มาตรา 7)

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการน้ำบาดาลในเขตน้ำบาดาลได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองที่ดินในเขตน้ำบาดาลนั้นหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรม ทรัพยากรธรรม์หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายและผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นด้วย (มาตรา 16-22) ในกรณี ที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า การเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาล หรือการระบายน้ำลงบ่อน้ำ บาดาลอาจก่อหรือได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งน้ำบาดาล ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือแก่รับ ใบอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือหยุดการเจาะน้ำบาดาล การใช้น้ำบาดาลหรือการระบายน้ำ ลงบ่อน้ำบาดาลแล้วแต่กรณี ตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้ (มาตรา 29)

เมื่อปรากฏในภายหลังว่าได้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ใดโดยคลาดเคลื่อนหรือสำคัญผิดใน ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในใบอนุญาตได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังที่ ได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้อธิบดีกรมทรัพยากรธรรม์มีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ แต่ถ้าการปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามใบอนุญาตดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรของชาติหรือทำให้ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษหรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือสุขภาพของประชาชนหรือทำให้แผ่นดินทรุด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียได้ (มาตรา 33) และเมื่อปรากฏว่าการประกอบ กิจการน้ำบาดาลของผู้รับใบอนุญาตผู้ใดจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในเขตน้ำ บาดาล อธิบดีมีอำนาจสั่งและกำหนดวิธีการให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขเพื่อป้องกันความเสียหายนั้น ได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา 34)

(23) พระราชบัญญัติฯ พ.ศ. 2510 เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศไทย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยอนุมัติคณะกรรมการรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจา นุเบกษากำหนดพื้นที่ได้ที่มิใช่แหล่งต้นน้ำหรือปาน้ำชั้นซึ่งที่ได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่ามีแหล่ง แร่อุดมสมบูรณ์และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อออกประทานบัตรชั่วคราว หรือ ประทานบัตรได้เป็นลำดับแรกก่อนการสงวนห่วงห้าม หรือใช้ประโยชน์อย่างอื่นในพื้นที่นั้น แต่ห้ามให้คำนึงถึงผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย (มาตรา 6 จัดว่า)

ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองไกลหางหลวงหรือหางน้ำสาธารณะภายในระยะ 50 เมตร หรือปิดกันทำลายหรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นการเสื่อมประโยชน์แก่หางหลวงหรือ หางน้ำสาธารณะ หรือทุดน้ำหรือซักน้ำจากหางน้ำสาธารณะไม่ว่าจะอยู่ภายนอกเขต เมืองแพร่ เว้นแต่ประทานบัตรกำหนดให้ทำได้ หรือได้รับใบอนุญาตจากทรัพยากรธรรม์ประจำ ท้องที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตนั้น (มาตรา 62-64) และห้ามมิให้ผู้ถือ

ประทานบัตรปล่อยน้ำขุ่นหรือมูลดินทรายอันเกิดจากการทำเหมืองออกเขตเมืองแร่ เว้นแต่น้ำนั้นจะมีความขุ่นข้นหรือมูลดินทรายไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายที่ปล่อยออกเขตเมืองแร่นั้น ผู้ถือประทานบัตรจะต้องจัดการป้องกันมิให้น้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนั้นไปทำให้ทางน้ำสาธารณะดื่มน้ำหรือเสื่อมประโยชน์แก่การใช้ทางน้ำนั้น (มาตรา 67-68)

(24) พระราชบัญญัติอุथayanแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ภายใต้พระราชบัญญัติอุทayanแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดเปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมทันหรือเนื้อดแห้ง หรือปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำ (มาตรา 16) ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนอันเป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทayanแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆออกไปให้พ้นอุทayanแห่งชาติหรือทำให้สิ่งนั้นๆกลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำการผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำการผิด หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทayanแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวเสียเองก็ได้ตามสมควรแต่กรณี และผู้กระทำการผิดมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น (มาตรา 22)

(25) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แปรવัตถุ เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ (มาตรา 14) และการทำไม้หรือเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้มีอิทธิพลในอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ (มาตรา 15)

(26) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ในเขตราชอาณาจักร ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือมิใช่ หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ (มาตรา 36) และห้ามมิให้ผู้ใดยึดถือครอบครองที่ดินหรือปลูกหรือก่อสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือตัด โค่น แปรวัตถุ เผา หรือทำลายดินไม้หรือพฤกษชาติอื่น หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์หรือสัตว์ป่า หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง

ท่วนทัน เนื้อเด้ง เป็นพิช หรือเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า (มาตรา 38) ส่วนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ชนิดหรือประเภทใด ก็ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการในลักษณะเช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีดังกล่าว หรือเมื่ออธิบดีได้ประกาศอนุญาตเป็นคราวๆ ในเขตห้ามล่าแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ (มาตรา 42)

(27) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 การจัดรูปที่ดิน หมายความว่า การดำเนินงานพัฒนาที่ดินที่ใช้เพื่อเกษตรกรรมให้สมบูรณ์ทั่วถึงที่ดินทุกแปลง เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตโดยทำการรวมที่ดินหลายแปลงในบริเวณเดียวกันเพื่อว่างผังจัดรูปที่ดินเสียใหม่ การจัดระบบชลประทานและการระบายน้ำ การจัดสร้างถนน หรือทางลากเลี้ยงในไร่นา การปรับระดับพื้นดิน การบำรุงดิน การวางแผ่น การผลิตและจำหน่ายผลผลิต การเกษตรรวมตลอดถึงการแลกเปลี่ยน การโอน การรับโอนสิทธิในที่ดิน การให้เช่าซื้อที่ดิน และการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดรูปที่ดินตลอดจนการจัดเขตที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัย (มาตรา 4)

ในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน ให้คณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดสร้างระบบการชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลากเลี้ยงในไร่นา และสาธารณูปโภคอย่างอื่นเพื่อให้เจ้าของที่ดินทุกแปลงได้ใช้ประโยชน์

ร่วมกัน และกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราเรียกเก็บเงินค่าใช้จ่ายในการจัดรูปที่ดินจากเจ้าของที่ดินหรือผู้ที่ได้รับสิทธิในที่ดิน ได้แก่ บรรดาค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างระบบชลประทานและการระบายน้ำ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำตลอดจนค่าใช้จ่ายในการส่งน้ำ (มาตรา 37, 46 และ 47) และห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ใดๆ หรือเทหรือทิ้งสิ่งใดๆ หรือปลูกพืชพันธุ์ใดๆ ลงบนคันหรือในคู สูงน้ำ คูระบายน้ำ หรือปิดกั้น สร้างทำนบหรือปลูกสร้างสิ่งใดๆ ลงในคูสูงน้ำ คูระบายน้ำ หรือทำลาย หรือทำให้เสียหายแก่คันคูสูงน้ำ คูระบายน้ำ ประตูกั้นน้ำ ทำนบ เขื่อน หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้บังคับน้ำ หรือระบบชลประทานและการระบายน้ำที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดสร้างขึ้น (มาตรา 47 ทว.)

(28) พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2495 เพื่อประโยชน์ในการดับเพลิง ผู้อำนวยการดับเพลิงมีอำนาจที่จะสั่งให้เจ้าพนักงานดับเพลิง เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ใช้บ่อน้ำ สร่าน้ำ ท่อทางระบายน้ำ ขันเป็นของเอกสารเพื่อให้ได้น้ำใช้ในการดับเพลิง (มาตรา 20)

(29) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ห้ามมิให้ผู้ใดอาบน้ำหรือซักล้างสิ่งใดๆบนถนน หรือในสถานสาธารณณะซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในบริเวณทางน้ำที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้ และห้ามมิให้ผู้ใดล้างรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนน หรือสถานสาธารณณะและทำให้ถนนหรือสถานสาธารณณะสกปรกเลอะเทอะ (มาตรา 9 และ 15) รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ใดจุ่ง ไล่ หรือตอนสัตว์ลงไปในทางน้ำซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดประกาศห้ามไว้ ณ บริเวณดังกล่าว และห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือทิ้งกรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือเศษวัตถุก่อสร้างลงในทางน้ำ หรือกองไว้หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้วัตถุดังกล่าวไหลหรือตกลงในทางน้ำ หรือเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำ โสโครก หรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือในทางน้ำ (มาตรา 22,23 และ 33)

(30) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 โรงงานหมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ 5 แรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม้กีดตาม สำหรับทำผลิตประกอบบรรจุ ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใดๆ ทั้งนี้ตามประเภท หรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 5) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดหนากรรภ ออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรงงานตามประเภทชนิดหรือขนาดใดเป็นโรงงานจำพวกที่ 1 โรงงานจำพวกที่ 2 หรือโรงงานจำพวกที่ 3 แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแล การป้องกันเหตุเดือนร้อนรำคาญ การป้องกันความเสียหาย และการป้องกันอันตรายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม หรือกำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุม การปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงาน (มาตรา 7 และ 8)

(31) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัยการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อป้องกันภัย ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม และระบบระบายน้ำ (มาตรา 8)

(32) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่อาบน้ำ ส้วม หรือโรงงานหรือสถานที่ประกอบการไม่มีการระบายน้ำ จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็น

อันตรายต่อสุขภาพ อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบภัยเหตุน้ำ ให้ถือว่าเป็นเหตุร้าย (มาตรา 25) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุร้ายในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกสารรวมทั้งการระงับเหตุร้ายด้วยตลอดทั้งการดูแล ปรับปรุง บำรุงรักษาบริทางน้ำ ระบบน้ำ คลอง และสถานที่ต่างๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุร้าย ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ จำกัดและควบคุมเหตุร้าย ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ จำกัดและควบคุมเหตุร้ายต่างๆได้ (มาตรา 26) เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีการระบายน้ำ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ (มาตรา 35)

(33) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2515 การผังเมืองหมายความว่า การวางแผนทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะในบริเวณเมือง และบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท เพื่อสร้างหรือพัฒนาเมืองหรือส่วนของเมืองขึ้นใหม่หรือแทนเมืองหรือส่วนของเมืองที่ได้รับความเสียหายเพื่อให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสุขลักษณะ ความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบ ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัยของประชาชนและสวัสดิภาพของสังคม เพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือเพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศที่ดี หรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ (มาตรา 4)

เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองเฉพาะ ในกรณีจำเป็นที่ต้องใช้ที่ดินของบุคคลใดๆในบริเวณไม่เกิน 1 กิโลเมตร นับจากแนวเขตผังเมืองเฉพาะ เจ้าพนักงานการผังเมืองมีอำนาจจัดให้ทำ หรือวางท่อน้ำ ทางระบายน้ำสายไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นซึ่งคล้ายกันลงบน ใต้ หรือเหนือพื้นดินของบุคคลนั้นได้ในเมื่อพื้นดินนั้นไม่ใช่เป็นที่ตั้งโรงเรือน โดยแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งแผนผังแสดงแนวทางการใช้ที่ดินให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนวันที่จะมีการดำเนินการ (มาตรา 68)

(34) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่

แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบ ni เศตตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระแทกกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎหมายกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม (มาตรา 43) มีบัญญัติควบคุมมูลพิษทางน้ำ (มาตรา 69 -77) การตรวจสอบและควบคุมโดยรัฐ (มาตรา 80-87) รวมทั้งมีบทบัญญัติค่าบริการและค่าปรับ (มาตรา 88-93) ความรับผิดทางแพ่ง (มาตรา 90-97) และบทกำหนดโทษ (มาตรา 98-111)

(35) พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. 2535 พลังงานหมายความว่าความสามารถในการทำงานซึ่งมีอยู่ในตัวของสิ่งที่อาจให้งานได้ ได้แก่ พลังงานหมุนเวียน และพลังงานสิ้นเปลือง และให้หมายความรวมถึงสิ่งที่อาจให้งานได้ เช่น เชื้อเพลิง ความร้อน และไฟฟ้า เป็นต้น (มาตรา 5) การกำหนดพลังงานประเภทใด ขนาด และวิธีการผลิต หรือการใช้อย่างใดให้เป็นพลังงานควบคุม ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ (มาตรา 24) และห้ามมิให้ผู้ใดผลิต หรือขยายการผลิตพลังงานควบคุมไว้แต่จะได้รับใบอนุญาตจากการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน (มาตรา 25) รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใดๆ อันเป็นการขัดขวางต่อการผลิตพลังงานควบคุมหรือทำให้การผลิตพลังงานควบคุมลดน้อยลงโดยไม่มีเหตุอันควร (มาตรา 32)

(36) พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 โดยที่ในปัจจุบันได้มีการเจาะและใช้น้ำบาดาลมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาภัยคุกคามน้ำบาดาล และปัญหาแผ่นดินทรุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพมหานครสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 เพื่อให้เจ้าน้ำที่ของรัฐสามารถป้องกันปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดเขตห้ามสูบน้ำบาดาล การกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลให้ใกล้เคียงกับค่าน้ำประปา เพื่อให้ประชาชนลดการใช้น้ำบาดาล หรือเลิกใช้น้ำบาดาลเมื่อมีการให้บริการประปาแล้ว ปรับปรุงบทกำหนดโทษ และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมตลอดทั้งเพิ่มอำนาจให้กับพนักงานเจ้าน้ำที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ช่างเจาะน้ำบาดาลมีความรู้ความสามารถในการเจาะน้ำบาดาล สมควรกำหนดให้กรมทรัพยากรธรรมชาติให้มีบริการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลทั้งของรัฐและเอกชน และจดทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 สรุปได้ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดเขตพื้นที่ห้ามสูบน้ำบาดาล
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 และเพิ่มมาตรา 25 ทวิ เพื่อกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาล การยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล และการคำนวณค่าใช้น้ำบาดาล
- (3) เพิ่มเติมมาตรา 7 ทวิ และมาตรา 7 ตรี เพื่อให้อำนาจกรมทรัพยากรธรรมชาติในการจัดให้มีการฝึกอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลแก่ช่างเจาะน้ำบาดาล และจะทะเบียนช่างเจาะน้ำบาดาล
- (4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อปรับปรุงองค์คณะของคณะกรรมการน้ำบาดาล
- (5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 เพิ่มมาตรา 20 ทวิ กับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21 และมาตรา 33 เพื่อวางแผนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับใบอนุญาต
- (6) เพิ่มมาตรา 80 ทวิ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในกรณีที่ผู้กระทำการผิดไม่ดำเนินการ
- (7) เพิ่มมาตรา 36 ทวิ และยกเลิกมาตรา 38 เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกัน
- (8) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ๗

แผนงานสำหรับกระบวนการ IWRM ที่นำเสนอ

ในภาคผนวกนี้ประกอบด้วย แผนงานสำหรับกระบวนการ IWRM ที่ได้นำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อขัดแย้งในพื้นที่ศึกษา ประกอบด้วย แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร แผนการพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเขื่อนปากมูล และ แผนการพัฒนาการมีส่วนร่วม ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญของแนวทางการพัฒนาและดำเนินการของแผนงาน ๓ ประการดังนี้

- 1) ให้ความสำคัญงานพัฒนาทรัพยากร่น้ำและการส่งเสริมการเกษตรทั้งในเขตและนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเน้นการพัฒนาปัจจัยที่เป็นทางบวกของโครงการเขื่อนปากมูลให้มีความเด่นชัดและเป็นรูปธรรม
- 2) ปรับกลไกและกระบวนการ การบริหารและการพัฒนา โดยให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมมากขึ้น
- 3) พิจารณาเพิ่มวัตถุประสงค์ของโครงการเขื่อนปากมูล ให้สอดคล้องกับความต้องการโดยรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความต้องการของราชภูริพื้นที่

๗.๑ แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร

จากการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ MIKE BASIN ศึกษาวิเคราะห์สมดุลน้ำ พบร่วมหาในเขตพื้นที่ชลประทานส่วนใหญ่ไม่เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำหรือมีปัญหาขาดแคลนน้ำบางเฉพาะบางโครงการ อีกทั้งช่วงเวลาที่ขาดแคลนค่อนข้างสั้น สำหรับพื้นที่ส่วนใหญ่ของลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรน้ำฝนที่ไม่ได้รับการจัดสรรน้ำอย่างเป็นระบบ (นอกเขตพื้นที่ชลประทาน) หากมีการเพาะปลูกในลักษณะเดียวกันกับในเขตพื้นที่ชลประทานมีแนวโน้มว่าจะไม่เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตรโดยให้ความสำคัญทั้งในเขตและนอกเขตพื้นที่ชลประทาน

ความสำคัญ

1) ความต้องการใช้น้ำของราชภูมิและชุมชน เนื่องจากผลการสำรวจปัจจุบันข้อขัดแย้งของราชภูมิ พบว่าปัจจุบันความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง และผลสำรวจยังพบว่าราชภูมิต้องการให้มีการพัฒนาด้านชลประทานเพื่อนำน้ำจากลำน้ำมูลมาใช้ด้านการเกษตร

2) จากการก่อสร้างเขื่อนปากมูลทำให้ระดับน้ำในแม่น้ำมูลสูงขึ้นโดยมีระดับเก็บกักที่ตัวเขื่อนที่ระดับ +108 ม.รทก. ในฤดูแล้งจะอยู่ที่ระดับไม่เกิน +105.5 ม.รทก. ปริมาณน้ำเมื่อเก็บกักเต็มที่ทำให้มีปริมาณน้ำในแนวแม่น้ำมูล คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 60 ตร.กม. มีความจุของปริมาณน้ำประมาณ 225 ล้านลูกบาศก์เมตร จากลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้พื้นที่สองฝั่งแม่น้ำมูลมีโอกาสการพัฒนาระบบทุบน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้โดยต้นทุนต่ำลงเนื่องจากมีการยกระดับน้ำดังกล่าว

3) ความเกี่ยวข้องของชุมชนกับแม่น้ำมูลมีความหลากหลายกิจกรรม ทั้งในลักษณะการใช้น้ำโดยตรง และการใช้แหล่งน้ำ ได้แก่ การทำประมง เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้านประเด็นการปลูกพืชริมน้ำ การประกอบพิธีกรรม การใช้ประโยชน์จากพืชน้ำ และเส้นทางคมนาคม รวมทั้งได้มีการใช้ผลิตภัณฑ์พื้นที่เชื่อมโยงเขื่อนปากมูล

ในส่วนการใช้น้ำโดยตรง ได้แก่ ใช้น้ำเพื่อการเกษตรและใช้อุปโภคบริโภค ดังนั้นในการพัฒนาทรัพยากร่น้ำจึงต้องพิจารณาถึงความสอดคล้องของทั้งกิจกรรมการใช้น้ำโดยตรง และการใช้แม่น้ำในด้านต่างๆ ทั้งระบบ

4) ประโยชน์ของการพัฒนาทรัพยากร่น้ำ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราชภูมิและชุมชนในพื้นที่ มีดังนี้

- การพัฒนาการเกษตร และความต่อเนื่องของกิจกรรมการเกษตร นอกจากช่วยให้การเพาะปลูกข้าวนาปีได้ผลแล้ว จะกระตุ้นให้เกษตรกรปลูกพืชในฤดูแล้งเพิ่มขึ้น
- การลดปัจจัยการอพยพย้ายถิ่น เมื่อมีน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง จะสามารถจุนใจให้ราชภูมิทำกิจกรรมอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ไม่จำเป็นต้องย้ายถิ่นเพื่อหางานทำ
- ลดปัจจัยความขัดแย้ง เนื่องจากการจัดสรรให้ราชภูมิและชุมชนได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากร่นามากขึ้น จะทำให้ประโยชน์จากเขื่อนปากมูลตกอยู่กับชุมชนมากขึ้นด้วยซึ่งจะช่วยสร้างเสริมทัศนคติที่ดีของราชภูมิต่อการใช้น้ำในแม่น้ำมูล ร่วมกันกับเขื่อนปากมูล

วัตถุประสงค์

การพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้ราชภูมิและชุมชนทั้งในเขตและนอกเขตพื้นที่ชลประทานได้รับประโยชน์จากการเขียนปากมูลอย่างเต็มประสิทธิภาพ

2) เพื่อให้ราชภูมิมีน้ำสำหรับการเกษตรช่วยการเพาะปลูกในฤดูฝน ที่มีน้ำไม่เพียงพอ และการทำเกษตรในฤดูแล้ง และมีการขยายกิจกรรมอาชีพเพิ่มขึ้น จากการที่มีน้ำอย่างเพียงพอ

กลวิธีการพัฒนา

- ในเขตพื้นที่ชลประทาน

ฉุ่มน้ำมูลตอนล่างยังมีพื้นที่มากที่จะสามารถพัฒนาเป็นพื้นที่เกษตรกรรมโดยอาศัยการเพิ่มระดับน้ำจากการปิดเขื่อน รวมไปถึงโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่างๆ ซึ่งอาจจะอาศัยอาคารหรือประตูระบายน้ำปิดกั้นลำน้ำสาขาเพื่อเก็บน้ำไว้สำหรับการเกษตรกรรมต่อไป

1) การดำเนินงานโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า

หลักการดำเนินงานของสถานีสูบน้ำ เริ่มจากการที่ราชภูมิได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาฝนทึบช่วงหรือปัญหากัยแผลงรวมตัวจัดตั้งขึ้นเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำ ร้องขอไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำและระบบส่งและระบายน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม จากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยอาจจะเป็นศูนย์บริการสถานีสูบน้ำ จะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจความเหมาะสม แล้วจึงส่งเรื่องร้องขอจากราชภูมิร่วมผลสำรวจไปยังส่วนกลาง เพื่อจัดทำแผนการอนุมัติโครงการและดำเนินการต่อไป

ในกระบวนการตั้งกล่าวข้างต้น หากทางราชภูมิที่อยู่ในพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการ มีความประสงค์อย่างจะขอรับบริการหรือความช่วยเหลือดังกล่าว ก็อาจจะร้องขอมาด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทาง กฟผ. กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ ให้สามารถดำเนินการประสานงานการติดตั้งสถานีสูบน้ำและระบบระบายน้ำในพื้นที่เกษตรกรรมได้ โดยให้เน้นการให้ประโยชน์กับโครงการขนาดเล็ก ซึ่งทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอาจจะให้การสนับสนุนในด้านของการติดตั้งเครื่องสูบน้ำ การซ่อมบำรุงรักษาประจำปี หรือการคิดค่ากระแสไฟฟ้าในอัตราพิเศษสำหรับราชภูมิที่อยู่ในกลุ่มผู้ใช้น้ำนั้นๆ เป็นการลดภาระของราชภูมิเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการสูบสูด ซึ่งในขั้นตอนต่อไปจะเป็นในส่วนของการดำเนินงานบริหารจัดการน้ำ การกำหนดเวลาการสูบน้ำ และการหมุนเวียนรอบเวรการใช้น้ำงบประมาณค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงรักษา เครื่องสูบน้ำและระบบส่งน้ำ เป็นต้น ซึ่งในส่วนนี้ ส่วนราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องจะเข้ามาช่วยประสานงาน

คอยแนะนำวิธีการดำเนินงานของโครงการ โดยอาจมีการยกตัวอย่างโครงการ ที่ประสบความสำเร็จในพื้นที่ใกล้เคียงเป็นต้นแบบ อีกทั้งถ้ามีผลกำไรจากการดำเนินโครงการมากพอ ก็อาจจะยกฐานะขึ้นเพื่อจดทะเบียนเป็นสหกรณ์ผู้ใช้น้ำต่อไปในอนาคต

สำหรับในส่วนของระบบส่งและกระจายน้ำนั้น พ布ว่าสามารถกำหนดแนวทางการส่ง กระจายน้ำได้ 2 วิธีคือ

- การกำหนดระบบส่งน้ำโดยใช้วิธีสูบน้ำจากแม่น้ำมูลมาให้ที่บ่อพักน้ำในคลองส่งน้ำ แล้วจึงส่งน้ำโดยวิธีแรงโน้มถ่วงเข้าสู่พื้นที่เกษตรกรรม โดยอาจใช้ระบบส่งแบบท่อม เป็นพื้น ในการที่เป็นแปลงนา หรือส่งโดยทางคลองแบบร่องคู ในกรณีที่พื้นที่เป็นพื้น ไร่หรือสวนผลไม้ได้
- การกำหนดระบบส่งกระจายน้ำโดยการวางแผนท่อส่งน้ำได้ดินจากสถานีสูบน้ำ วาง แนวท่อสายประปาไปตามถนนและห่วงหมู่บ้าน แล้วต่อท่อสายซอยเข้าไปยังพื้นที่ เพาะปลูกที่อยู่ตามแนวถนน โดยราชภัฏผู้ใช้น้ำสามารถที่จะติดตั้งท่อแยกออกจากท่อ สายซอยพร้อมกับหัวจ่ายน้ำเพื่อส่งน้ำไปยังพื้นที่เกษตรกรรมของตัวเองได้ ซึ่งวิธีการนี้ จะสามารถลดปัญหาจากการขัดแย้งในเรื่องของรอบเวราการใช้น้ำลงได้มาก

2) ขั้นตอนการดำเนินการ

- ปรับปรุงและขยายพื้นที่โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่มีอยู่ โดยพัฒนาระบบชลประทาน ให้เหมาะสมกับลักษณะพื้นที่ เป็นต้น การนำชลประทานระบบท่อมาใช้เพื่อให้ สามารถให้บริการได้ทั่วถึง โดยสามารถแก้ปัญหาข้อจำกัดการระบายน้ำผ่านที่ดินของ ราชภัฏแต่ละราย
- ลงเริ่มการทำเกษตรตามรูปแบบเศรษฐกิจแบบพอดเพียงและมีลักษณะการทำเกษตร แบบผสมผสาน โดยสนับสนุนให้ราชภัฏแต่ละรายจัดทำบ่อเก็บน้ำชลประทาน เพื่อเป็น แหล่งน้ำของครัวเรือน สำหรับการเลี้ยงปลา และการเพาะปลูก รวมทั้งพัฒนา ชลประทานระบบท่อ เพื่อให้น้ำสำหรับการปลูกพืช
- ศึกษาและออกแบบการพัฒนาระบบชลประทานแบบท่อสองฝั่งลำน้ำมูล โดย จัดลำดับความสำคัญพื้นที่

นอกเขตพื้นที่ชลประทาน

1) การพัฒนาน้ำบาดาล การพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ลุ่มน้ำ ส่วนใหญ่ เป็นการใช้เพื่อเสริมน้ำผิวดิน หรือใช้ปลูกผัก หรือทำไร่นั้งฤดูเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว ซึ่งการพัฒนาน้ำ บาดาลในบริเวณที่มีน้ำบาดาลในระดับต้นนั้น สามารถทำเป็นบ่อตอกบ่อตื้นที่ใช้เครื่องมืออย่าง ง่ายๆ ที่ทำขึ้นเองได้โดยใช้ท่อขนาด 1 – 2 นิ้ว ซึ่งเพียงพอสำหรับการใช้งาน ลักษณะการใช้น้ำ บาดาลจากบ่อตอกบ่อตื้น เกษตรกรจะสูบน้ำบาดาลเพื่อใช้เสริมปริมาณน้ำสำหรับให้ได้น้ำใช้ รีบดันในการทำการเกษตร

2) การปรับปรุงแหล่งน้ำหนองบึงธรรมชาติ แหล่งน้ำธรรมชาติที่มีลักษณะเป็นหนองบึง ธรรมชาติในพื้นที่ศึกษาเมื่อได้รับการพัฒนาปรับปรุงจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การอุปโภค บริโภค การประมง การชลประทาน การพักผ่อนหย่อนใจ การระบายน้ำช่วยบรรเทาอุทกภัย แก้ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ และการอนุรักษ์พื้นฟูแหล่งน้ำ

ในการพัฒนาปรับปรุงหนองบึงธรรมชาติ จะพิจารณาร่วมกับการพัฒนาระบบชลประทาน โดยหนองบึงธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ที่มีแผนการพัฒนาระบบชลประทาน จะได้ประโยชน์เพื่อช่วย สนับสนุนระบบระบายน้ำจากพื้นที่ชลประทานเป็นหลักมากกว่าใช้เพื่อการชลประทานจากหนอง บึงเอง เพราะพื้นที่เพาะปลูกบริเวณใกล้หนองบึงธรรมชาติสามารถรับน้ำจากระบบชลประทานได้ ไม่จำเป็นต้องลงทุนเพิ่มในการติดตั้งและใช้เครื่องสูบน้ำ การระบายน้ำจากพื้นที่ชลประทานให้เข้า หนองบึงธรรมชาติในระหว่างทางเพื่อพักและเก็บกักปริมาณน้ำที่ระบายน้ำที่ออกจาก ค่ายฯ ระบายน้ำออกลงลำน้ำธรรมชาติอีกด้วยนี้ ซึ่งจะทำให้ขนาดของคลองระบายน้ำที่ออกจาก หนองบึงธรรมชาติมีขนาดเล็กลงกว่าปริมาณน้ำที่ระบายน้ำทั้งหมด ส่วนหนองบึงธรรมชาติที่อยู่ ในพื้นที่ที่ไม่ได้มีการพัฒนาระบบชลประทานจะทำหน้าที่ช่วยระบบส่งน้ำของโครงการชลประทาน บางส่วน และให้น้ำที่เก็บกักเพื่อการเกษตรในพื้นที่บริเวณใกล้ๆ ที่ไม่มีระบบชลประทานอีนเข้าถึง การเชื่อมต่อระบบหนองบึงธรรมชาติขนาดเล็กให้ต่อเนื่องกันนั้นเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน จะ พิจารณาเฉพาะที่เป็นไปได้ตามเงื่อนไขของสภาพภูมิประเทศและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นเป็นหลัก โดยตามปกติทั่วไปหนองบึงธรรมชาติอยู่อย่างอิสระและมีทางน้ำธรรมชาติส่งน้ำผ่านเข้าและออก ควรทำการพัฒนา ปรับปรุงให้ระบบส่งน้ำสอดคล้องกับธรรมชาติได้ดีจะเป็นแนวทางที่เหมาะสม ดีกว่าการขุดคลองใหม่เพื่อส่งน้ำเขื่อมถึงกัน เพราะการขุดคลองเพื่อเชื่อมต่อนั้นอาจมีผลกระทบ รุ่นที่ดินที่แนวคลองผ่าน และสภาพภูมิประเทศบางที่อาจต้องขุดลึกเพราะผ่านสันใน

3) การขุดสร้างเก็บน้ำ การขุดสร้างเก็บน้ำเป็นทางเลือกหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการจัดการน้ำในพื้นที่ศึกษา โดยการขุดสร้างน้ำคูรวมมากกลุ่มให้มีพื้นที่มากพอที่จะใช้ในการขุดสร้างเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำได้

4) การปรับปรุงสภาพลำน้ำ การปรับปรุงสภาพลำน้ำโดยการขุดลอกหรือขยายให้กว้างขึ้น มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับน้ำของลำน้ำ

๒.๒ แผนการพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเขื่อนปากมูล

ความสำคัญ

1) ประเด็นสำคัญ

เขื่อนปากมูลเริ่มพัฒนาโดยสำนักงาน การพลังงานแห่งชาติ และ กฟผ. ได้รับโอนโครงการมาทำการศึกษาเพื่อหาแหล่งผลิตไฟฟ้า ที่มีต้นทุนต่ำที่สุด เพื่อได้ในช่วงที่มีความต้องการไฟฟ้าสูงสุด (Peak load) ให้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2533 ครม.มีมติอนุมัติให้ กฟผ. ก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูล

เขื่อนปากมูลเป็นเขื่อนอเนกประสงค์ ตามความเห็นของ สศช. ที่เสนอขออนุมัติให้ กฟผ. ก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูล คือ ขอให้สำนักงบประมาณสนับสนุนการก่อสร้างงบประมาณตามความจำเป็นในแต่ละปีต่อไปให้กับหน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่จะต้องดำเนินงานต่อเนื่องภายหลังจากเสร็จสิ้น ตามระยะเวลาของแผนแก้ไขผลกระทบลั่งแวดล้อมของโครงการ และขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาดำเนินการจัดทำโครงการชลประทาน พร้อมกับวางแผนพัฒนาการเกษตรเพื่อใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ อันจะเกิดจากการพัฒนาเขื่อนอเนกประสงค์ปากมูล เพื่อเพิ่มผลผลิตในการพัฒนาเกษตรกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเร็ว

เขื่อนปากมูลตั้งอยู่บนแม่น้ำมูลที่บ้านหัวเหว่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากตัวจังหวัดไปตามลำน้ำ ประมาณ 82.5 กิโลเมตร ห่างจากแม่น้ำโขงประมาณ 5.5 กิโลเมตร ตามวัตถุประสงค์ของการก่อสร้างจัดเป็นโครงการเขื่อนอเนกประสงค์ ทางด้านพลังงานไฟฟ้าด้านชลประทาน ด้านประมง ด้านการท่องเที่ยว เขื่อนปากมูลเป็นเขื่อนซึ่งมีลักษณะคล้ายฝายน้ำล้นที่มีความสูงไม่มาก จึงมีผลให้ระดับน้ำในแม่น้ำมูลสูงขึ้นเมื่อน้ำทิ่มตัน จึงเป็นการเก็บน้ำของเขื่อนจึงเป็นเพียงแต่การใช้ความจุของลำน้ำเดิม

ชนิดเขื่อนคอนกรีตบดอันแน่น ความสูง 17 เมตร ความยาว (เฉพาะตัวเขื่อน) 300 เมตร ระดับสันเขื่อน +111.00 เมตร (รทก.) สันเขื่อนกว้าง 6.00 เมตร ลําน้ำหนึ่งเขื่อนพื้นที่รับน้ำ 117,000 ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำเฉลี่ยต่อปี 24,000 ล้านลูกบาศก์เมตร ระดับเก็บกักน้ำปกติ +108.00 เมตร (รทก.) ระดับเก็บกักน้ำต่ำสุด +105.50 เมตร (รทก.) ความจุลําน้ำหนึ่งเขื่อน 225 ล้านลูกบาศก์เมตร อาคารระบายน้ำชนิดอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กแยกเป็น 8 ช่อง ทางระบายน้ำติดตั้งประตูควบคุมน้ำแบบเหล็กบานโค้งขนาดกว้าง 22.50 เมตร สูง 14.75 เมตร อัตราการระบายน้ำสูงสุด 18,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที อาคารโรงไฟฟ้านิดอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กเครื่องผลิตไฟฟ้ามีลักษณะแตกต่างจากที่เคยใช้ตามเขื่อนอื่นๆ ในประเทศไทย คือมีรูปร่างคล้ายกระสวย เครื่องกังหันน้ำ และเครื่องกำเนิดไฟฟ้าบรรจุรวมในกระเพาะเดียวกันกำลังผลิตติดตั้ง $4 \times 34,000$ กิโลวัตต์ พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อปี 280 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง ระบบส่งไฟฟ้า สายสั้ง 115 เก维 วงจรอยู่ระหว่างปากมูล-สถานีไฟฟ้าแรงสูงอุบลฯ 2 ความยาว 70 กม. สายสั้ง 115 เก维 วงจรอยู่ระหว่างสถานีไฟฟ้าแรงสูงอุบลฯ 2 - อุบล 1 ความยาว 25 กม. สายสั้ง 115 เก维 วงจรอยู่ระหว่างสถานีไฟฟ้าแรงสูงอุบลฯ 2 – ศรีสะเกษ ความยาว 65 กม. ก่อสร้างสถานีไฟฟ้าแรงสูงอุบลฯ 2 ใหม่ ขยายสถานีไฟฟ้าแรงสูงอุบลฯ 1 ขยายสถานีไฟฟ้าแรงสูงศรีสะเกษ

ค่าลงทุนของการก่อสร้างเขื่อนจำนวน 6,600 ล้านบาท นอกจาจนมีค่าใช้จ่ายค่าทดแทนและค่าซ่อมเหลือเงินทุนประจำผู้ได้รับผลกระทบจากการเขื่อนปากมูลจนถึงเดือนเมษายน 2543 เป็นเงินรวม 989.4 ล้านบาท ในจำนวนนี้แยกเป็นค่าทดแทนจำนวน 499.9 ล้านบาท และค่าซ่อมเหลือเงินทุนประจำจำนวน 489.5 ล้านบาท

2) ประเมินความสำเร็จของโครงการ

จากการทบทวนการศึกษาโครงการการติดตามสภาพเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับราชภัฏและชุมชนในเขตลุ่มแม่น้ำมูลตอนล่าง ซึ่งได้ทำการประเมินผลความสำเร็จของโครงการ สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) ด้านชลประทาน เขื่อนปากมูลทำให้แม่น้ำมูลมีน้ำสมบูรณ์ เป็นประโยชน์ต่อการสูบน้ำให้แก่พื้นที่เกษตรกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต ได้กำหนดเป้าหมายในระยะแรก 45,000 ไร่ และ 160,000 ไร่ หลังจากขยายเต็มโครงการแล้ว จากการสำรวจพบว่า ได้มีการพัฒนาโครงการด้านสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าจำนวน 11 โครงการ พื้นที่โครงการ 28,500 ไร่ พื้นที่สูบน้ำปัจจุบันเพียง 12,800 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 8 ของเป้าหมายที่วางไว้เท่านั้น

(2) ด้านพลังงานไฟฟ้า เสริมกำลังผลิตไฟฟ้าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความมั่นคงขึ้นอีก 136,000 กิโลวัตต์ สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ปีละประมาณ 280 ล้านกิโลวัตต์

ชั่วโมง จากสถิติข้อมูลพัลส์งานไฟฟ้าที่ผลิตได้จริงของเขื่อนปากมูล ปี พ.ศ.2538-2542 ซึ่งเป็นปีที่เดินเครื่องผลิตไฟฟ้าได้ตามปกติ เขื่อนปากมูลสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้เฉลี่ยปีละ 300.1 ล้านกิกโวตต์ชั่วโมง ซึ่งสามารถผลิตได้สูงกว่าเป้าหมายที่วางไว้

(3) ด้านทรัพยากรปะรัง หลังจากโครงการได้มีการก่อสร้างแล้วได้มีการก่อสร้างบันไดปลาโนน เพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบการเดินทางของปลาในลำน้ำ จัดตั้งศูนย์เพาะพันธุ์ปลา เพื่อช่วยพัฒนาการปะรังในลำน้ำมูลด้านหนึ่งเชื่อมให้เหมาะสมในการแพร่พันธุ์ และส่งเสริมอาชีพการปะรังแก่ชาวภูวนบจากปี พ.ศ.2538-2543 มีการปล่อยปลาและกุ้งก้ามกรามในแม่น้ำมูลแล้วรวม 33.2 ล้านตัว

(4) ด้านแหล่งท่องเที่ยว โครงการเขื่อนปากมูลได้เลือกที่ตั้งและการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบด้านการท่องเที่ยว โดยก่อสร้างเหนือแก่งตะนะ และลดระดับน้ำในหน้าแล้งเพื่อไม่ให้ท่วมแก่งสะพือ สนับสนุนการก่อสร้างสะพานแขวนข้ามไปดอนตะนะ ซึ่งเป็นเกาะกลางแม่น้ำ การเปิดให้ใช้สันเขื่อนปากมูล เป็นเส้นทางคมนาคม และเขื่อนปากมูลจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของจังหวัด ออย่างไรก็ตามในแม่น้ำมูลยังมีศักยภาพด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอีกมากแต่ยังไม่มีการดำเนินการ เช่นการล่องเรือในลำน้ำ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรมสองฝั่งลำน้ำมูล

(5) ด้านการสนับสนุนโครงการโรง - ชี - มูล ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

(6) ด้านการคมนาคมทางบก สันเขื่อนปากมูลจะสามารถใช้เป็นสะพานข้ามแม่น้ำมูล ได้ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเขต อ.โขงเจียม และใกล้เคียงที่กำลังจะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี

อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบการดำเนินการโครงการเขื่อนปากมูลด้านชลประทาน พบว่า ยังไม่ได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แต่จากการนำเครื่องมือสำหรับบริหารจัดการด้านแบบจำลอง MIKE BASIN วิเคราะห์สมดุลน้ำพบว่าสามารถพัฒนาพื้นที่ชลประทานได้โดยไม่เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำ ดังนั้นจึงควรเร่งพัฒนาระบบชลประทานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

3) การบริหารเขื่อนปากมูลและการจัดองค์กร

โครงสร้างการบริหารเขื่อนปากมูล จัดเป็นโรงไฟฟ้าพลังน้ำอยู่ภายใต้รองผู้ว่าการโรงไฟฟ้า พลังน้ำ กฟผ. ซึ่งรับผิดชอบโรงไฟฟ้าพลังน้ำทั้งประเทศ ในกระบวนการบริหารและจัดการโรงไฟฟ้าเขื่อนปากมูล จะขึ้นอยู่กับหน่วยงานของ กฟผ. คือ โรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการบริหารและจัดการโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนปากมูลจะเห็นว่า กฟผ. ไม่ได้จัดให้มีหน่วยงานขึ้นมารองรับโดยตรง แต่จัดให้หน่วยงานเขื่อนสิรินธรทำหน้าที่ดูแลรักษา ส่วนการดำเนินงานอยู่ภายใต้หน่วยงานโรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาต่างๆ จะมีหน่วยงานจากส่วนกลางเข้ามาดำเนินการโดยตรง จากลักษณะดังกล่าวนี้ จะเห็นว่าเขื่อนปากมูลน่าจะมีปัญหาซึ่งว่างในการติดต่อประสานงานกับชุมชนเนื่องจากขาดองค์กรในพื้นที่โดยตรง

ควรจัดตั้งองค์กรในลักษณะไตรภาคี ซึ่งประกอบด้วย กฟผ. หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง และองค์กรประชาชนในพื้นที่ เข้าร่วมในการตรวจสอบและติดตามการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมในแต่ละเรื่อง เช่น การตรวจสอบคุณภาพน้ำในแม่น้ำมูล และการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพิจารณาศึกษาการพัฒนาเขื่อนปากมูลเป็นเชื่อนonenaken ประสงค์เพื่อชุมชน
- 2) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการปรับปรุงหน่วยงานของเขื่อนปากมูลให้อีกอำนวยต่อการประสานงาน และร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินการโครงการเขื่อนปากมูลให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจลงน้ำมูล

กลวิธีดำเนินการ

- 1) เร่งรัดดำเนินการเขื่อนปากมูลเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เป็นเชื่อนonenaken ประสงค์ดังนี้
 - พิจารณาให้มีการศึกษาเพื่อประเมินโครงการหลังการก่อสร้าง (Post Evaluation) ในส่วนที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามความจำเป็น
 - ดำเนินการด้านชลประทานในพื้นที่สองฝั่งแม่น้ำมูล
 - จัดให้มีการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเพื่อรักษาระบบเศรษฐกิจ และการประมงอย่างยั่งยืน
- 2) จัดตั้งหน่วยงานของ กฟผ. ในพื้นที่เพื่อดำเนินการเขื่อนปากมูลในส่วนการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการเขื่อนปากมูลในส่วนร่วมกับชุมชนและหน่วยราชการอื่นๆ อย่างใกล้ชิด

3) แนวทางเลือกการบริหารเชื่องปากมูล ตามแนวคิดการบริหารเชื่องปากมูลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและเป็นเชื่องอเนกประสงค์เพื่อชุมชน จึงเสนอทางเลือกดังนี้

- พิจารณาปรับปรุงรูปแบบองค์กรให้มีหน่วยงานในพื้นที่ รูปแบบดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยในการบริหารและจัดการเชื่องปากมูล เพียงแต่จัดให้มีหน่วยงานที่ขัดเจนในพื้นที่เพื่อการประสานงาน ประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการเชื่องปากมูลให้เป็นไปตามข้อกำหนดในปัจจุบัน
- รูปแบบกำหนดให้ชุมชนในลุ่มน้ำมีส่วนในการกำหนดการดำเนินการเชื่องปากมูลอย่างใกล้ชิด เป็นการกำหนดให้ภายใต้โครงสร้างปัจจุบัน กฟผ. ยอมรับให้มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นมาในลักษณะที่ปรึกษาจากชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในรูปคณะกรรมการตามข้อเสนอเดิมของ สศช. เพื่อกำหนดเป็นนโยบายในการบริหาร และดำเนินการเชื่องปากมูลให้อยู่ในทิศทางที่สอดคล้องกับการผลิตกระแสไฟฟ้า การใช้น้ำ และระบบนิเวศ
- พิจารณาศึกษาเชื่องปากมูลเป็นเชื่องอเนกประสงค์ของชุมชน เป็นรูปแบบการบริหารโดยจัดเชื่องปากมูลให้มีความแตกต่างจากเชื่องทั่วไป กล่าวคือ ต้องจัดเป็นประเภทโรงไฟฟ้าพลังน้ำประเภทเชื่องอเนกประสงค์เพื่อชุมชน โดยปรับแนวทางการบริหารให้ชุมชนเข้ามามีส่วนดำเนินการมากขึ้น พลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้เน้นนำไปใช้ 2 ด้านควบคู่กัน คือ เพื่อการสร้างความมั่นคงให้กับระบบไฟฟ้า โดยเฉพาะด้านการชลประทาน และการสูบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ภาคกิจของ กฟผ. ในกรณีนี้เน้นเป็นฝ่ายเทคนิคหรือวิศวกรรม ส่วนการดำเนินการกิจกรรมอื่นๆ ของเชื่องมูลภาระเป็นหน้าที่ของชุมชนที่จะต้องจัดองค์กรขึ้นมารองรับเพื่อดำเนินการ ในกรณีนี้ภาพการจัดการเชื่องปากมูลจะเป็นการดำเนินการโดยชุมชนเอง

หลักเกณฑ์การพิจารณารูปแบบการปรับปรุงเชื่องปากมูลที่เหมาะสม เพื่อสรุปเป็นข้อเสนอแนะเบื้องต้นเป็นดังนี้

- (1) การบรรลุวัตถุประสงค์เชื่องอเนกประสงค์
- (2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตริชฐานและชุมชน
- (3) การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง

เกณฑ์การประเมิน	รูปแบบการบริหาร		
	ปรับปรุงจัดให้มี หน่วยงานในพื้นที่	ตั้งคณะกรรมการ ที่ปรึกษา	จัดเป็นประเภท เชื่อมชุมชน
1.บรรลุวัตถุประสงค์	ปานกลาง (2)	ปานกลาง (2)	สูง (3)
2.พัฒนาคุณภาพชีวิต	ดี (1)	ปานกลาง (2)	สูง (3)
3.แก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง	ดี (1)	ปานกลาง (2)	สูง (3)
รวมค่าคะแนน	4	6	9

จากการพิจารณาเปรียบเทียบโดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ข้างต้นจะเห็นว่าในกรณีที่ กฟผ. ต้องการแก้ไขปัญหาเชื่อมปากมูลอย่างยั่งยืน โดยต้องการลดปัญหาความขัดแย้ง ควรวางแผนทาง การบริหาร โดยทำการศึกษาความเป็นไปได้กรณีปรับเปลี่ยนประเภทเชื่อมปากมูลเป็นเชื่อม เอกกประสงค์เพื่อชุมชน ในขณะเดียวกันการดำเนินการเชื่อมปากมูล โดยต้องการสร้างความ มั่นคงในการบริหาร และผลักดันภารกิจของเชื่อมปากมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้ ทางเลือกการปรับปรุงการบริหารเพียงเล็กน้อยก็จะเหมาะสม อย่างไรก็ตามทางเลือกการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแบบประนีประนอม คือการยอมรับให้มีองค์กรร่วมเพื่อรับฟังปัญหาและนำไปสู่การ ตัดสินใจแก้ไข จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งแต่อาจมีความเป็นไปได้น้อย เนื่องจากการควบคุมหรือการ เลือกปฏิบัติ หรือให้ปฏิบัติตามข้อเสนอของชุมชน จะยังคงเป็นปัญหาข้อขัดแย้งต่อไป แนวคิด ดังกล่าวกำหนดบทบาท กฟผ. ให้เน้นเป็นหน่วยงานวิชาการและแนวคิด โดยส่วนราชการต่างๆ ต้องเข้ามายึดบทบาทตามหน้าที่ และชุมชนเข้ามีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการจัดตั้งองค์กร ในรูปคณะกรรมการจะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ตามแนวคิดเบื้องต้น คือ คณะกรรมการเชื่อมปาก มูล สำนักงานคณะกรรมการเชื่อมปากมูล (เชื่อมเอกประสงค์เพื่อชุมชน) อนุกรรมการด้านต่างๆ เช่น อนุกรรมการด้านการเกษตร อนุกรรมการด้านประมง อนุกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม อนุกรรมการด้านห้องเรียน เป็นตน และคณะกรรมการด้านหน่วยบ้าน

แนวทางการบริหารเชื่อมปากมูลดังกล่าวนี้ควรนำกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและ ห้องถนนามาใช้ เพื่อให้เกิดการยอมรับ สามารถลดปัญหาข้อขัดแย้ง และปรับปรุงให้ชุมชนมี ความรู้สึกเป็นเจ้าของเชื่อมปากมูลร่วมกับ กฟผ. ทั้งนี้โดยในระดับทุกหมู่บ้านที่อยู่ในพื้นที่จัดการ เชื่อมปากมูลควรจะจัดตั้งให้มีคณะกรรมการด้านต่างๆ เป็นคณะกรรมการเชื่อมปากมูลระดับหมู่บ้าน และจัดตั้งคณะกรรมการเชื่อมปากมูล ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากชุมชน ส่วนราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ กฟผ. และในการดำเนินงานของคณะกรรมการเชื่อมปากมูลควรจัดตั้งสำนักงานเชื่อมปากมูล

เพื่อเป็นสำนักงานของคณะกรรมการ รวมทั้งจัดให้มีอนุกรรมการด้านต่างๆ เพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขียนปากมูล ดังนี้

- จัดทำแผนงานและการพิจารณาภารกิจของกองแผนงานต่างๆ
- การพิจารณาอนุมัติงบประมาณต่างๆ
- พิจารณาและให้ความเห็นชอบ กฟผ. ในการดำเนินการเขียนปากมูล เพื่อให้มีความสอดคล้องกับด้านการใช้น้ำในภาคต่างๆ และการประมง
- ประสานงานกับชุมชนและส่วนราชการ เพื่อให้ความร่วมมือ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น
- กำหนดขอบเขตพื้นที่การจัดการเขียนปากมูล

๓.๓ แผนการพัฒนาการมีส่วนร่วม

ความสำคัญ

1) ในปัจจุบันผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการก่อสร้างโครงการเขียนปากมูล อยู่ในช่วงระยะเวลาของผลกระทบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากโครงการและการพัฒนาที่ต่อเนื่องซึ่งถือเป็นผลกระทบระยะยาว การดำเนินการป้องกันและลดผลกระทบให้ได้อย่างมีประสิทธิผลนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการจัดการของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบาย (Top down) และระดับปฏิบัติการ (Bottom up) โดยเฉพาะราชภูมิในชุมชนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมดำเนินการตามอำนาจ บทบาท สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อระดมการสนับสนุนและการช่วยเหลือจากทุกภาคส่วน อันจะก่อให้เกิดพลังผลักดันให้การใช้ประโยชน์จากโครงการในระยะยาวเกิดผลกระทบกับระบบเศรษฐกิจชาติของพื้นที่ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรน้อยที่สุด

2) ระยะที่ผ่านมาพบว่ามีข้อขัดแย้งที่รุนแรงและเกิดขึ้นต่อเนื่อง ถึงขั้นมีกลุ่มราษฎรทำ การเรียกร้องและสนับสนุนรวมตัวกัน ทำการประท้วงและยื่นข้อเสนอต่อทางราชการทั้งในระดับ จังหวัดและระดับชุมชน เสมือนอาชีพการทำประมงและเกษตรกรรม ซึ่งมีปัญหา และสาเหตุมาจากการสัตว์น้ำลดลง การแข่งขันการจับปลาที่รุนแรง และการทำเกษตรกรรมไม่ประสบผลสำเร็จ

3) มาตรการในการลดผลกระทบโดยการจ่ายเงินชดเชยให้ราษฎรในพื้นที่ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงการบริโภค ส่วนใหญ่ใช้เงินชดเชยหมวดไปอย่างรวดเร็ว ขาดศักยภาพในการปรับตัวให้

มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ การสนับสนุนและส่งเสริมเป็นภารกิจโดยรวมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีทิศทางและประสิทธิภาพชัดเจนเฉพาะพื้นที่เป้าหมายอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนในที่สุด

4) ระบบนิเวศทางวัฒนธรรมและวิถีการดำรงชีวิตของชุมชนเดิมเป็นแบบชุมชนบท มีภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเก็บกู้ลกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ การพัฒนาโครงการเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สำหรับท้องถิ่น ประกอบกับการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ของภาครัฐ ด้วยประสิทธิภาพ ราชภูมิที่ได้รับผลกระทบปรับตัวไม่ทันกับสถานการณ์ กลยุทธ์เป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ทำให้มีการเรียกว่า ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ และในบางกลุ่มจะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ซึ่งถือเป็นข้อขัดแย้งทางสังคมที่มีผลกระทบรุนแรงต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของราชภูมิ

5) ระดับน้ำในเขื่อนปากมูลในปัจจุบัน บางช่วงฤดูกาลมีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของราชภูมิ และมักเกิดข้อขัดแย้งเช่น กลุ่มประกอบธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มเกษตรกรรม และกลุ่มประมง ซึ่งมีความต้องการระดับน้ำที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงฤดูกาล เพื่อประกอบอาชีพของตนเอง ดังนั้นการแก้ไขข้อขัดแย้งจึงต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียสามารถปรับตัวอย่างเป็นกระบวนการเพื่อให้เป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย

6) ระยะที่ผ่านมาการดำเนินการมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาในพื้นที่ของภาครัฐ พ布ว่าจังขาดการกระจายตัวที่ดี ก่อประโยชน์เฉพาะกลุ่มคน และยังขาดประสิทธิผล ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่เกี่ยวข้องขาดเอกสาร มุ่งเน้นการสนับสนุนที่ทำให้สำเร็จตามภารกิจขององค์กร ต้นสังกัด การดำเนินงานไม่ได้มีกระบวนการมีส่วนร่วมที่ชัดเจน ผลงานให้การตัดสินใจทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ เกิดข้อขัดแย้งสมำเสมอ ก่อผลกระทบต่อทัศนคติการยอมรับของประชาชน

จากสถานการณ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ข้อขัดแย้งและปัญหาที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อน ซึ่งพันธกันเป็นระบบ จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการ IWRM เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ดำเนินการป้องกันและแก้ไข จากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยเฉพาะชุมชน ท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ใช้ทรัพยากรโดยตรง หรือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการผลกระทบของการพัฒนาโครงการ

วัตถุประสงค์

การพัฒนาระบบการจัดการมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิผล และนำไปสู่ความยั่งยืนในระยะยาว ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1) เพื่อพัฒนาระบบการจัดการมีส่วนร่วมที่คำนึงดูดายภาพของสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับพื้นที่ปฎิบัติการ และพื้นที่ทั้งระบบลุ่มน้ำ โดยกระบวนการจัดการจะต้องมีดีอีเป้าหมายเชิงพื้นที่ (Area Approach) สามารถกำหนดกลยุทธ์ และวิธีดำเนินการที่ให้ความเกี่ยวกับต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ประโยชน์ที่ได้รับจะต้องมีความสมดุลและเกี่ยวกับกันในระหว่างการแบ่งสรรผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และขีดความสามารถในการรองรับของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

2) เพื่อการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมที่มีศักยภาพในการกระจายอำนาจ สิทธิบบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ในระดับต่างๆ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการตัดสินใจดำเนินงานตามหน้าที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะประชาชนท้องถิ่นผู้ใช้ทรัพยากร ซึ่งมีต้นทุนทางภูมิปัญญาและต้นทุนทางสังคม สามารถสนับสนุนนโยบายของภาครัฐ

แนวทางในการจัดการ

1) การจัดตั้งองค์กรคณะกรรมการ

การพัฒนาระบบจัดการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและประชาชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรและชุมชนในเขตลุ่มน้ำมูลตอนล่างตามกรอบวัตถุประสงค์ที่กำหนด ควรมีแนวทางการจัดการดังนี้

(ก) ส่งเสริมและสนับสนุนขีดความสามารถในการดำเนินการ ของคณะกรรมการ ความร่วมมือทั้งในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ (ตำบล) ตลอดจนการพัฒนาบุคลากร และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

(ข) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงาน ของหน่วยงานรับผิดชอบและหน่วยงานสนับสนุนให้มีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของปฎิบัติการในพื้นที่ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

(ค) ปรับปรุงและพัฒนาระบบจัดการและปฎิบัติการแต่ละพื้นที่ศึกษา ให้มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับศักยภาพในการปรับตัวของชุมชนท้องถิ่นและผู้เกี่ยวข้อง

(ง) จัดทำระบบจัดการข้อขั้ดແຍ້ງທີ່ໃນระดับພື້ນທີ່ແລະ ຮະດັບຈັງหวັດ ເພື່ອດຳເນີນການໄກລ໌ເກລື່ອຍໍ ຍຸດປະຢູ່າຂ້ອງຂ້າດແຍ້ງ ແລະ ຈັດທຳຂ້ອຕກລົງຮ່ວມທີ່ໄດ້ຮັບກາຣຍອມຮັບຂອງຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສີຍ

(ຈ) ຈັດທຳການປະຕິບັດປະຊຸມປະລິຫຼາມປະລິຫຼາມ ການປັບປຸງການປະຕິບັດປະລິຫຼາມ ການປັບປຸງການປະຕິບັດປະລິຫຼາມ ປູມໜາທ້ອງດິນໃນພື້ນທີ່ສຶກສາ

2) ແນວຄົດຮູ່ປະບົບອອກປະການຮ່ວມມືອົງ

ແນວຄົດເກື່ອງກັບໂຄຮງຮ່າງຄະນະກຽມການຄວາມຮ່ວມມືຂອງຮະດັບຈັງหวັດ ໃນເບື້ອງຕົ້ນອາຈປະກອບດ້ວຍ ຈັງหวັດ ຜູ້ແທນອອກປະກາ ແລະ ນ່ວຍງານສ່ວນກລາງ / ຖະມິກາຕີທີ່ເກື່ອງຂ້ອງ

ຜູ້ແທນສາບັນກາຮ່າກົດ ຜູ້ແທນອອກປະກາ ແລະ ຜູ້ແທນຫຼຸມ ແລະ ຜູ້ແທນອອກປະກາພັດນາເອກະນາ

ຂໍານາຈແລະ ນ້າທີ່

- ຄວບຄຸມ ກຳກັບດູແລ ໂຍບາຍແລະ ກົງໝາຍ
- ພັດນາໂຍບາຍ ກົງໝາຍ ວະເປີບຂ້ອບັນດັບ ມີຫຼື ຂ້ອຕກລົງຮ່ວມ
- ຈັດກາຮແກ່ໄປປະຢູ່າຂ້ອງຂ້າດແຍ້ງ ແລະ ຈັດທຳຂ້ອຕກລົງຮ່ວມ
- ສັນບສັນໜາທີ່ງວິຊາກາຮ ກາຮສໍາຈາກ ສຶກສາແລະ ວິຊີ
- ປະສານາການອອກປະກາ ແລະ ນ່ວຍງານທີ່ເກື່ອງຂ້ອງ ສັນບສັນກາຮປົງປັດທິການຂອງຫຼຸມໜາ

ຫຼຸມໜາ

- ຈັດຕັ້ງແລະ ພັດນາກອງທຸນສົ່ງເສີມອາຊີ່ພແລະ ພັດນາຄຸນກາພີ້ວິຕ
- ເພຍພ່ອຂ້ອມູລື່າງສາຮ ແລະ ຈັດໃຫ້ກາຮສຶກສາແກ່ຜູ້ເກື່ອງຂ້ອງຕລອດຈຸນປະກາ

ຫຼຸມໜາ

- ຕິດຕາມ ຕຽບສອບແລະ ປະເມີນຜລ

ຄໍາຮັບຮູ່ປະບົບອອກປະການຮ່ວມມືອົງທີ່ແປ່ງເປັນຮະດັບໂຍບາຍ (Top down) ແລະ ຮະດັບປົງປັດທິການ (Bottom up) ມີຮາຍລະເອີ້ນດັ່ງນີ້

- ຮະດັບໂຍບາຍ (Top down)

ອອກປະການຮ່ວມມືຂອງຮະດັບໂຍບາຍປະກອບດ້ວຍ ຈັງหวັດ ແລະ ນ່ວຍງານຮັບຜິດຫອບ ມີບຫາທີ່ໃນກາຮຄວບຄຸມໂຍບາຍຈາກສ່ວນກລາງ ແລະ ນ່ວຍງານທີ່ສັນບສັນໜາທີ່ກຳນົດໄປປະສານກັບ ຄວາມຕ້ອງກາຮຂອງຫຼຸມໜາຫຼຸມໜາ ລວມຖືກກາຮສັນບສັນໜາທີ່ກຳນົດໄປປະສານກັບ ຄວາມຕ້ອງກາຮຂອງຫຼຸມໜາຫຼຸມໜາ ຕລອດຈຸນຜູ້ເກື່ອງຂ້ອງທຸກຝ່າຍ

- ระดับปฏิบัติการ (Bottom up)

องค์กรความร่วมมือในระดับปฏิบัติการ เป็นองค์กรชุมชนในระดับหมู่บ้าน มีบทบาทกำกับดูแลนโยบาย ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติการของชุมชน และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ณัฐพร รัฐกิจวิจารณ์ ณ นคร เกิดเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2522 ที่จังหวัดยะลา สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมทรัพยากรน้ำ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545

การทำงาน

ปี 2547 -2548 ตำแหน่ง วิศวกรแหล่งน้ำ บริษัท ชิกมา ไฮโดร คอนซัลแทนท์ จำกัด

ปี 2548 - ปัจจุบัน ตำแหน่ง วิศวกรแหล่งน้ำ บริษัท ปัญญา คอนซัลแทนท์ จำกัด

บทความทางวิชาการ

ณัฐพร รัฐกิจวิจารณ์ ณ นคร, ชัยยุทธ สุขศรี. การประยุกต์ใช้หลักการจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อกำหนดแนวทางเลือกในการแก้ไขข้อขัดแย้ง กรณีศึกษาลุ่มน้ำมูลตอนล่าง, เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ โยธาแห่งชาติครั้งที่ 11, 2549.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย